

FEDERALE POLITIE

DIRECTIE VAN DE OPERATIONELE POLITIELE INFORMATIE

DIENT POLITIONELE BELEIDSONDERSTEUNING - BELEIDSGEGEVENS

VEILIGHEIDSMONITOR 2006

Analyse van de enquête voor de
politiezonecategorie 3

Ellen VAN DEN BOGAERDE
Isabelle VAN DEN STEEN
Annelies DE BIE

o.l.v.
Patrizia KLINCKHAMERS
Marc VANDENDRIESSCHE

Verantw. uitgever :
Federale Politie - Directie van de operationele politie informatie
Fritz Toussaintstraat 8, 1050 Brussel

Inhoudstafel

<i>Inhoudstafel</i>	3
<i>Inleiding</i>	5
<i>De politiezonetypologie gebaseerd op de verstedelijkingsgraad</i>	6
<i>Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête</i>	13
1.1. De steekproef	13
1.2. Responsgraad in de politiezonecategorïe 3	13
1.3. Profiel van de respondenten in politiezonecategorïe 3	14
<i>Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen</i>	16
2.1. De buurtproblemen in politiezonecategorïe 3	16
2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in politiezonecategorïe 3	17
<i>Hoofdstuk 3 : Onveiligheid</i>	18
3.1. Onveiligheidsgevoelens in de politiezonecategorïe 3	18
3.2. Het mijdingsgedrag in de politiezonecategorïe 3	19
3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de politiezonecategorïe 3	21
3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in politiezonecategorïe 3	23
<i>Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap</i>	24
4.1. De delicten op huishoudensniveau in politiezonecategorïe 3	24
4.2. De delicten op persoonsniveau in politiezonecategorïe 3	26
4.3. Melding en aangifte	28
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”	28
4.3.2. Delicten op huishoudensniveau	28
Melding	29
Aangifte	30
4.3.3. Delicten op persoonsniveau	31
Melding	31
Aangifte	32
<i>Hoofdstuk 5: Laatste delict</i>	33
5.1. Contact met de politiedienst	33
5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact	34
<i>Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap</i>	35
6.1. Frequentie en aard van de contacten	35
6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten	35
<i>Hoofdstuk 7 : Politiefunctïereren</i>	37
7.1. Globale waardering van het functïereren van de politie in België	37

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :	_____ 38
7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :	_____ 39
7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep	_____ 40
7.5. Waardering van de verschillende politietaken	_____ 41
7.6. De wijkagent	_____ 42

Inleiding

Dit rapport geeft de belangrijkste resultaten weer voor de politiezonecategorie 3 van de bevolkingsenquête «Veiligheidsmonitor 2006», die werd afgenomen in het eerste semester van 2006. Deze enquête werd in opdracht van de Minister van Binnenlandse Zaken uitgevoerd door de dienst Beleidsgegevens van de Directie van de operationele politionele informatie van de Federale Politie. De dataverzameling gebeurde door TNS Dimarso, een onafhankelijk, extern marktonderzoeksbureau.

Het is reeds de zesde enquête die werd afgenomen op federaal niveau. De vragenlijst van de Veiligheidsmonitor heeft sinds zijn start in 1997 geen ingrijpende wijzigingen ondergaan die een invloed kunnen hebben op de vergelijkbaarheid. Zodoende is het mogelijk een zicht te krijgen op trends doorheen de jaren (1997-2006). Aangezien de indeling in politiezones nog maar in 2001 werd doorgevoerd zijn voor dit rapport enkel vergelijkingen mogelijk tussen de jaren 2002-2004-2006.

De Veiligheidsmonitor omvat vragen inzake buurtproblemen, onveiligheidsgevoelens, slachtofferschap en aangifte, de contacten tussen burgers en politiediensten, de werking van de politiediensten en de achtergrondkenmerken van de respondent.

De resultaten van de enquête zijn onderwerp van verschillende tabellenrapporten, met name een federaal rapport, een vergelijkend rapport (federaal, gewesten, provincies, gemeentetypen en politiezonecategorieën), het tabellenrapport op niveau van de gerechtelijke arrondissementen en de lokale rapporten (per politiezone of gemeente). De geanalyseerde resultaten in dit rapport zijn gebaseerd op de cijfers uit het vergelijkend rapport.

Voorliggend rapport omvat de grote tendensen van de Veiligheidsmonitor 2006 op niveau van de politiezonecategorie 3 en geeft de statistisch significante verschillen weer tussen 2002 en 2006. Alle 196 politiezones zijn onderverdeeld in één van de vijf politiezonecategorieën. Deze opdeling is gebaseerd op de verstedelijkingsgraad van de gemeenten binnen de betreffende politiezone. Meer informatie inzake de gebruikte methodologie voor deze indeling is opgenomen in wat volgt.

Het eerste hoofdstuk van dit rapport is gewijd aan de steekproeftrekking, de responsgraad en de profielen van de respondenten.

Het hoofddeel van het rapport omvat zes hoofdstukken die elk één van de grote thema's van de enquête bespreken: de buurtproblemen, de onveiligheid, het slachtofferschap, de contacten van de slachtoffers met de politiediensten, de contacten tussen burgers (niet-slachtoffers) en politiediensten en de werking van de politiediensten.

De politiezonetypologie gebaseerd op de verstedelijkingsgraad

In wat volgt kan de lezer een korte samenvatting vinden van de methodologie die werd gehanteerd voor de ontwikkeling van de politiezonecategorïeën zoals opgenomen in dit rapport.

De politiezonecategorïeën of ook –typologie, werd ontwikkeld in 2000 naar aanleiding van de vorming van de politiezones in België en gebaseerd op de gemeentetypologie, ontwikkeld in 1997 door de Algemene Politie steundienst/dienst Politie beleids ondersteuning (APSD/PBO).

De 10 klassen van de gemeentetypologie zijn gebaseerd op de verstedelijkingsgraad van de gemeenten. De APSD/PBO maakte hiervoor gebruik van drie bestaande typologieën die hun autoriteit in sociaal-economisch geografische kringen bewezen hadden. Deze typologie houdt enerzijds rekening met het functionele aspect (uitrustingsgraad + invloedsfeer) en het morfologische aspect (bevolkingsdichtheid + bebouwde oppervlakte). Het gaat om volgende drie typologieën:

- hiërarchie steden + uitrustingsgraad van de niet stedelijke gemeenten¹
- typologie van de Belgische gemeenten naar verstedelijkingsgraad²
- de stadsgewesten³

Op basis van deze typologieën werd bij de APSD/PBO voor politie-doeleinden de gemeenten in de volgende 10 categorieën ingedeeld:

1. Grote steden
2. Brussel-18
3. Regionale steden
4. Agglomeratiegemeenten
5. Goed uitgeruste kleine steden
6. Behoorlijk uitgeruste kleine steden
7. Zwak uitgeruste kleine steden
8. Sterk morfologisch verstedelijkte gemeenten
9. Matig morfologisch verstedelijkte gemeenten
10. Zwak morfologisch verstedelijkte gemeenten

Op basis van de gemeentetypologie en het bevolkingsaantal in de politiezone, werden er regels uitgewerkt om te komen tot een indeling van de politiezones naar verstedelijkingsgraad. De onderverdeling heeft geleid tot volgende vijf categorieën :

PZ Categorie 1

De 5 zones met een *grote stad* worden in categorie 1 ondergebracht (hoogste verstedelijkingsgraad).

PZ Categorie 2

Van de één gemeentezones worden deze met gemeenten die vallen onder *regionale steden en Brussel-18*, opgenomen in deze categorie. Voor de meergemeentezones gaat de gemeente met

¹ Van Hecke E., *Hiérarchie urbaine en Belgique*, Revue du Crédit Communal, n°. 205 1998/3, p. 45-76.

² Halleux J.M., Derwael F. et Mérenne-Schoumaker B., *Typologie des communes belges selon le degré d'urbanisation, Recensement général de la population et des logements du 1 mars 1991 – Urbanisation, Monographie n°.11A 1998, INS p. 131-162,*

³ Van der Haegen H., Van Hecke E. et Juchtmans G., *Les régions urbaines belges 1991, Etudes statistiques n° 104, 1996, NIS.*

de hoogste verstedelijkingsgraad de categorie bepalen, op voorwaarde dat er meer dan 35% van de inwoners van de politiezone in die gemeente wonen. Indien echter de gemeente met de hoogste verstedelijkingsgraad minder dan 35% van de politiezone omvat, dan zakt de zone minstens 1 categorie.

PZ Categorie 3

De ééngemeentezones die binnen categorie 3 vallen, zijn het de gemeenten die geklasseerd zijn onder *agglomeratiegemeenten en sterk uitgeruste kleine steden*.

Voor de meergemeentezones gaat de gemeente met de hoogste verstedelijkingsgraad de categorie bepalen, op voorwaarde dat er meer dan 35% van de inwoners van de politiezone in die gemeente wonen. Indien echter de gemeente met de hoogste verstedelijkingsgraad minder dan 35% van de politiezone omvat, dan zakt de zone minstens 1 categorie.

PZ Categorie 4

De ééngemeentezones die binnen categorie 3 vallen, zijn het de gemeenten die geklasseerd zijn onder *matig uitgeruste kleine stad, zwak uitgerust kleine stad en sterk morfologisch verstedelijkte gemeenten*.

Voor de meergemeentezones gaat de gemeente met de hoogste verstedelijkingsgraad de categorie bepalen, op voorwaarde dat er meer dan 35% van de inwoners van de politiezone in die gemeente wonen. Indien echter de gemeente met de hoogste verstedelijkingsgraad minder dan 35% van de politiezone omvat, dan zakt de zone minstens 1 categorie.

PZ Categorie 5

De ééngemeentezones die binnen categorie 3 vallen, zijn het de gemeenten die geklasseerd zijn onder *matig morfologisch verstedelijkte gemeenten en zwak morfologisch verstedelijkte gemeenten*.

Voor de meergemeentezones gaat de gemeente met de hoogste verstedelijkingsgraad de categorie bepalen, op voorwaarde dat er meer dan 35% van de inwoners van de politiezone in die gemeente wonen.

Onderstaande kaart visualiseert de 196 politiezones volgens de 5 politiezonecategorien.

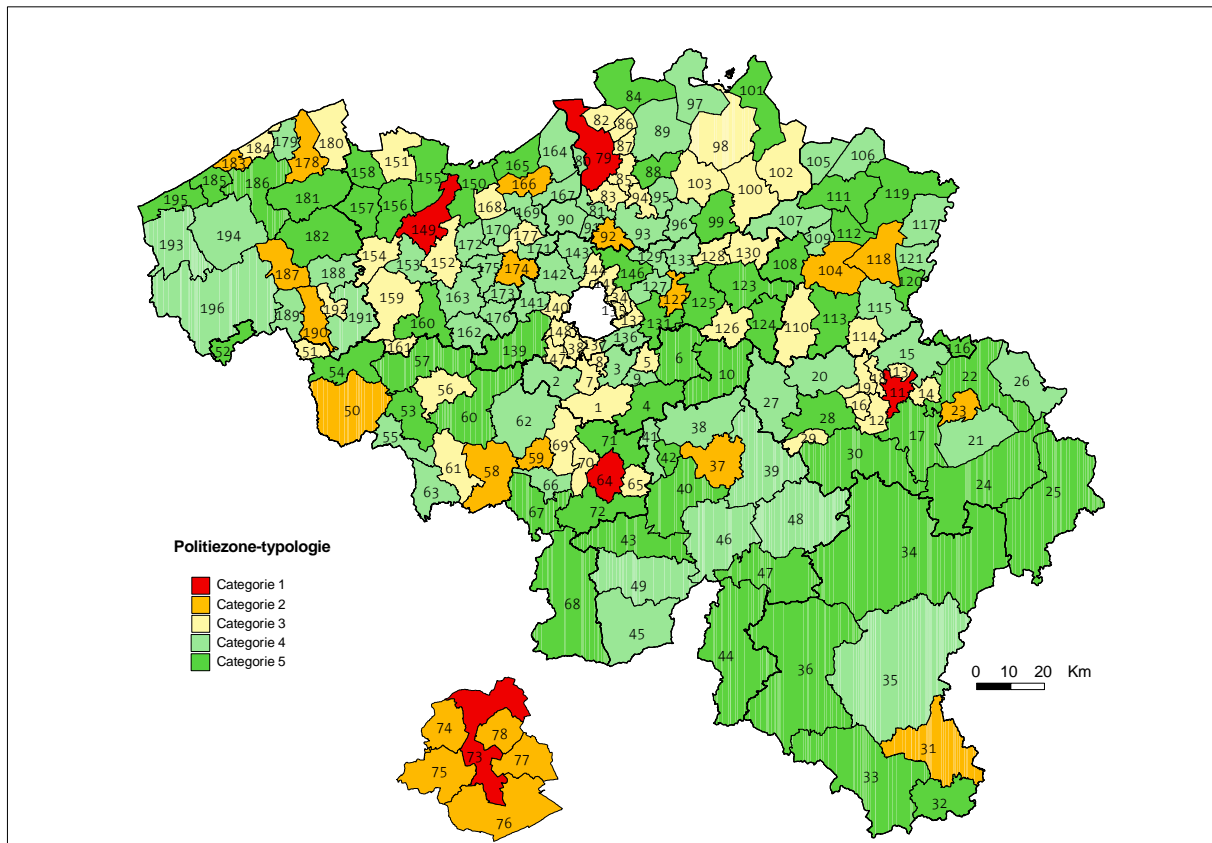

Fig. : Politiezonetypologie naar verstedelijkingsgraad.

1) Wallonië

- Waals-Brabant

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
1	5267	ZONE NIVELLES - GENAPPE	3
2	5268	ZONE OUEST BRABANT WALLON	4
3	5269	LA MAZERINE	4
4	5270	ZP ORNE - THYLE	5
5	5271	POLICE LOCALE WAVRE	3
6	5272	ARDENNES BRABANCONNES	5
7	5273	ZONE DE BRAINE-L'ALLEUD	3
8	5274	POLICE LOCALE DE WATERLOO	3
9	5275	ZP OTTIGNIES-LOUVAIN-LA-NEUVE	4
10	5276	ZONE DE POLICE DE JODOIGNE	5

- Luik

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
11	5277	POLICE LOCALE DE LIEGE	1
12	5278	POLICE DE SERAING - NEUPRE	3
13	5279	ZP HERSTAL	3
14	5280	ZP BEYNE-FLERON-SOUMAGNE	3
15	5281	ZONE BASSE MEUSE	4
16	5282	ZP FLEMALLE	3
17	5283	ZONE DE POLICE SECOVA	5
18	5284	POLICE ANS - SAINT-NICOLAS	3
19	5285	ZP AWANS/GRACE-HOLLOGNE	3
20	5286	HESBAYE	4
21	5287	FAGNES	4
22	5288	PAYS DE HERVE	5
23	5289	ZONE VESDRE	2

24	5290	ZONE STAVELOT - MALMEDY	5
25	5291	POLIZEIZONE EIFEL	5
26	5292	POLIZEIZONE WESER-GÖHL	4
27	5293	HESBAYE OUEST	4
28	5294	ZONE MEUSE -HESBAYE	5
29	5295	ZP HUY	3
30	5296	ZP DU CONDROZ	5

- Luxemburg

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
31	5297	ZP ARLON/ATTERT/HABAY/MARTELANGE	2
32	5298	ZP SUD-LUXEMBOURG	5
33	5299	ZONE DE POLICE DE GAUME	5
34	5300	POLICE FAMENNE-ARDENNE	5
35	5301	CENTRE ARDENNE	4
36	5302	POLICE SEMOIS ET LESSE	5

- Namen

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
37	5303	ZP NAMUR	2
38	5304	ORNEAU-MEHAIGNE	4
39	5305	ZONE DES ARCHES	4
40	5306	POLICE ENTRE SAMBRE ET MEUSE	5
41	5307	SAMSOM	4
42	5308	POLICE JEMEPPE S/SAMBRE	5
43	5309	FLOWAL	5
44	5310	POLICE HOUILLE-SEMOIS	5
45	5311	ZONE DE POLICE DES 3 VALLEES	4
46	5312	ZONE HAUTE-MEUSE	4
47	5313	ZP LESSE ET LHOMME	5
48	5314	CONDROZ-FAMENNE	4
49	5315	HERMETON ET HEURE	4

- Henegouwen

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
50	5316	ZONE DE POLICE DU TOURNAISIS	2
51	5317	ZONE DE POLICE DE MOUSCRON	3
52	5318	ZP COMINES-WARNETON	5
53	5319	BELOEIL / LEUZE-Ht	5
54	5320	ZONE DU VAL DE L'ESCAUT	5
55	5321	ZP BERNISSART/PERUWELZ	4
56	5322	POLICE LOCALE VILLE D'ATH	3
57	5323	ZONE DES COLLINES	5
58	5324	ZONE MONS - QUEVY	2
59	5325	ZP LA LOUVIERE	2
60	5326	ZONE DE SYLLE ET DENDRE	5
61	5327	POLICE BORAINNE	3
62	5328	ZP HAUTE SENNE	4
63	5329	POLICE DES HAUTS-PAYS	4
64	5330	ZP CHARLEROI	1
65	5331	ZP AISEAU-PRESLES/CHATELET/FARCIENNES	3
66	5332	ZP ANDERLUES/BINCHE	4
67	5333	LERMES	5
68	5334	BOTTE DU HAINAUT	5
69	5335	POLICE LOCALE MARIEMONT	3
70	5336	ZONE DES TRIEUX	3
71	5337	BRUNAU	5
72	5338	GERMINALT	5

2) Brussel

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
73	5339	PZ BRUSSEL HOOFD. ELSENE//BRUXELLES CAP. IXELLES	1
74	5340	PZ BRUXELLES-OUEST//BRUSSEL-WEST	2
75	5341	ZONE MIDI // ZONE ZUID	2
76	5342	PZ UCCLLE/W-B/AUDERGHEM//UKKEL/W-B/OUDEGEM	2
77	5343	ZONE MONTGOMERY	2
78	5344	PZ SCHAARBEEK ST J. EVERE//SCHAARBEEK ST J. EVERE	2

3) Vlaanderen

- Antwerpen

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
79	5345	PZ ANTWERPEN	1
80	5346	PZ ZWIJNDRECHT	4
81	5347	POLITIEZONE RUPEL	4
82	5348	POLITIEZONE NOORD	3
83	5349	HEKLA	3
84	5350	GRENS	5
85	5351	MINOS	3
86	5352	PZ BRASSCHAAT	3
87	5353	PZ SCHOTEN	3
88	5354	PZ RANST/ZANDHOVEN	5
89	5355	VOORKEMPEN	4
90	5356	PZ KLEIN-BRABANT	4
91	5357	PZ WILLEBROEK	4
92	5358	LOKALE POLITIE MECHELEN	2
93	5359	BODUKAP	4
94	5360	PZ LIER	3
95	5361	BERLAAR - NIJLEN	4
96	5362	POLITIEZONE HEIST	4
97	5363	POLITIEZONE NOORDERKEMPEN	4
98	5364	POLITIE REGIO TURNHOUT	3
99	5365	ZUIDERKEMPEN	5
100	5366	PZ GEEL/LAAKDAL/MEERHOUT	3
101	5367	POLITIEZONE KEMPEN N-O	5
102	5368	BALEN - DESSEL - MOL	3
103	5369	ZONE NETELAND	3

- Limburg

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
104	5370	HAZODI	2
105	5371	PZ LOMMEL	4
106	5372	HANO	4
107	5373	PZ BERINGEN/HAM/TESSENDERLO	4
108	5374	WEST-LIMBURG	5
109	5375	PZ HEUSDEN-ZOLDER	4
110	5376	PZ GINGELOM/NIEUWERKERKEN/SINT-TRUIDEN	3
111	5377	KEMPENLAND	5
112	5378	PZ HOUTHALEN-HELCHTEREN	5
113	5379	PZ KANTON BORGLOON	5
114	5380	TONGEREN - HERSTAPPE	3
115	5381	PZ BILZEN/HOESLT/RIEMST	4
116	5382	PZ VOEREN	5
117	5383	POLITIEZONE MAASLAND	4
118	5384	POLITIEZONE GAOZ	2
119	5385	NOORDOOST LIMBURG	5
120	5386	PZ LANAKEN	5

121	5387	PZ MAASMECHELEN	4
-----	------	-----------------	---

- Vlaams-Brabant

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
122	5388	PZ LEUVEN	2
123	5389	ZONE HAGELAND	5
124	5390	POLITIEZONE LAN	5
125	5391	PZ BIERBEEK/BOUTERSEM/HOLSBEK/LUBBEEK	5
126	5392	PZ TIENEN - HOEGAARDEN	3
127	5393	HERKO	4
128	5394	POLITIEZONE AARSCHOT	3
129	5395	PZ HAACHT	4
130	5396	DEMERDAL - DSZ	3
131	5397	PZ DIJLELAND	5
132	5398	PZ TERVUREN	3
133	5399	POLITIEZONE BRT	4
134	5400	PZ ZAVENTEM	3
135	5401	WOKRA	3
136	5402	PZ DRUIVENSTREEK	4
137	5403	ZONE RODE	3
138	5404	PZ BEERSEL	3
139	5405	PAJOTTENLAND	5
140	5406	PZ DILBEEK	3
141	5407	POLITIEZONE TARL	4
142	5408	POL AMOW	4
143	5409	POLITIEZONE K - L - M	4
144	5410	PZ GRIMBERGEN	3
145	5411	VILVOORDE - MACHELEN	3
146	5412	KASTZE	5
147	5413	POLITIEZONE HALLE	3
148	5414	PZ SINT-PIETERS-LEEUV	3

- Oost-Vlaanderen

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
149	5415	PZ GENT	1
150	5416	REGIO PUYENBROECK	5
151	5417	MEETJESLAND CENTRUM	3
152	5418	REGIO RHODE & SCHELDE	3
153	5419	POLITIEZONE SCHELDE - LEIE	4
154	5420	POLITIEZONE DEINZE - ZULTE	3
155	5421	PZ ASSENEDE/EVERGEM	5
156	5422	LOWAZONE	5
157	5423	PZ AALTER/KNESSELARE	5
158	5424	PZ MALDEGEM	5
159	5425	VLAAMSE ARDENNEN	3
160	5426	BRAKEL	5
161	5427	PZ RONSE	3
162	5428	GERAARDSBERGEN - LIERDE	4
163	5429	ZOTTEGEM HERZELE STLHOUTEM	4
164	5430	PZ BEVEREN	4
165	5431	SINT-GILLIS-WAAS/STEKENE	5
166	5432	POLITIE SINT-NIKLAAS	2
167	5433	PZ KRUIBEKE/TEMSE	4
168	5434	PZ LOKEREN	3
169	5435	PZ HAMME/WAASMUNSTER	4
170	5436	PZ BERLARE/ZELE	4
171	5437	BUGGENHOUT - LEBBEKE	4
172	5438	PZ WETTEREN/LAARNE/WICHELEN	4
173	5439	PZ DENDERLEEUV/HAALTERT	4
174	5440	PZ AALST	2
175	5441	PZ ERPE-MERE/LEDE	4

176	5442	PZ NINOVE	4
177	5443	PZ DENDERMONDE	3

- West-Vlaanderen

Nummer op de kaart	PZ-code	Naam PZ	Categorie typologie
178	5444	PZ BRUGGE	2
179	5445	PZ BLANKENBERGE/ZUINKERKE	4
180	5446	PZ DAMME/KNOKKE-HEIST	3
181	5447	POLITIEZONE HET HOUTSCHE	5
182	5448	REGIO TIELT	5
183	5449	PZ OOSTENDE	2
184	5450	PZ BREDENE/DE HAAN	3
185	5451	POLITIEZONE MIDDELKERKE	5
186	5452	POLITIEZONE KOUTER	5
187	5453	POLITIEZONE RIHO	2
188	5454	MIDOW	4
189	5455	GRENSELE	4
190	5456	VLAS	2
191	5457	MIRA	4
192	5458	GAVERS	3
193	5459	POLITIEZONE SPOORKIN	4
194	5460	POLDER	4
195	5461	WESTKUST	5
196	5462	POLITIEZONE ARRO IEPER	4

Hoofdstuk 1 : Methodologie van de enquête

1.1. De steekproef

De steekproef omvat de Belgische populatie van 15 jaar of ouder. Voor de representativiteit van de steekproef zijn de respondenten willekeurig getrokken uit een telefoonbestand. Om het aselechte karakter van de steekproef te behouden, is bij de telefonische enquête die persoon uit het huishouden gekozen die het eerst jarig zou zijn (de « verjaardagmethode »). De samenstelling van deze steekproef komt uit twee bronnen: de lokale monitoren enerzijds en de gerealiseerde enquêtes specifiek voor het federaal niveau anderzijds.

Op de steekproef werd een prestratificatie toegepast, rekening houdend met de verdeling van de bevolking (15-jarigen en ouder) over de verschillende gewesten, provincies en gemeentetypes. In functie van deze herverdelingen, werd in 2006 het totaal gewicht van de 43.318 personen die de federale steekproef telt, herleid tot 12.000, bepaald voor elk van de territoriale entiteiten. De respondenten werden vervolgens willekeurig gekozen per entiteit.

Verder werd ook een poststratificatie toegepast op de federale steekproef volgens de geslachts- en leeftijdscategorieën. Deze poststratificatie werd gerealiseerd op provinciaal niveau en op het niveau van de gemeentetypes. Deze poststratificatie is van belang gezien bepaalde groepen uit de populatie over- of ondervertegenwoordigd zijn in de steekproef van bevraagde respondenten.

In de politiezonecategorie 3 werden 15.362 gezinnen bevraagd. Volgens hetzelfde principe van poststratificatie werd na herweging dit aantal herleid naar 2.605.

1.2. Responsgraad in de politiezonecategorie 3

Om de 15.362 telefonische interviews van de Veiligheidsmonitor 2006 met betrekking tot politiezonecategorie 3 te realiseren, werden 29.218 nummers gebruikt, waarvan er 4.221 geen aanleiding gaven tot een communicatie. Rekening houdend met het aantal weigeringen (5.958) en aantal weigeringen tijdens het interview (770), kunnen we de responsgraad berekenen. De responsgraad bedraagt 69%, wat een hoog percentage is voor een telefonische enquête. De respons ligt iets hoger dan het nationaal gemiddelde van 68% respons. De medewerking werd sterk gestimuleerd door de officiële introductiebrieff, getekend door de gouverneur van de betrokken provincie en verstuurd aan de potentiële respondenten. Deze personen konden ook gebruik maken van een groen nummer om de echtheid van de enquête te controleren en om bijkomende informatie aan te vragen.

$$\text{Responsgraad} = \frac{\text{aantal gerealiseerde enquêtes}}{\text{aantal gerealiseerde enquêtes} + \text{weigeringen}}$$

Contact	24997
Aantal afgenomen enquêtes	15362
Afspraak (later terugbellen)	82
Wens om andere taal (Nederlands of Frans)	21
Weigering om deel te nemen (hard, zacht, vanwege meeluisteren)	5832
Weigering om deel te nemen tijdens het interview	770
Weigering om deel te nemen via telefoon	126
Geen Frans of Nederlands	881
Fysische onmogelijkheid tot deelname (ziekte,..)	1584
Afwezig gedurende de periode van enquêtering	339
Geen contact	4221
Geen antwoord	2858
Antwoordapparaat	1182
Bezet	181
Totaal	29218

Fig. : Aantal uitgevoerde telefonische contacten in politiezonecategorïe 3 om 15.362 enquêtes van de Veiligheidsmonitor 2006 te realiseren. Op basis hiervan kan de responsgraad berekend worden: deze bedraagt 69%.

Wat betreft het profiel van de weigeraars blijken het vooral ouderen (65-plussers), vrouwen, niet-werkenden, gepensioneerden en laaggeschoolden te zijn.

1.3. Profiel van de respondenten in politiezonecategorïe 3

De verdeling van de steekproef werd vergeleken met de werkelijke verdeling van de populatie van het land, voor wat betreft leeftijd en geslacht. De steekproefverdeling mannen/vrouwen komt sterk overeen met de populatieverdeling.

De meest representatieve leeftijdsgroep is deze tussen 35 en 49 jaar. De minst representatieve leeftijdsgroepen zijn de jongste klassen, deze tussen 15 en 24 jaar en tussen 25 en 34 jaar, zij beschikken waarschijnlijk eerder enkel over een GSM en niet over een vast toestel. De hogere leeftijdsklassen (50-64 jaar en de 65 plussers) daarentegen zijn oververtegenwoordigd in de steekproef. De verdeling van de geobserveerde populatie in de steekproef van 2006 is gelijk aan die van 2004.

Een poststratificatie, een herweging volgens leeftijd en geslacht van de respondenten, werd uitgevoerd zodat de steekproef een weerspiegeling vormt van de populatie in politiezonecategorïe 3. Dit betekent dat er aan elke respondent een groot of klein gewicht werd toegekend naargelang de categorïe (van leeftijd en geslacht) waartoe hij behoort onderdan wel oververtegenwoordigd is in de steekproef.

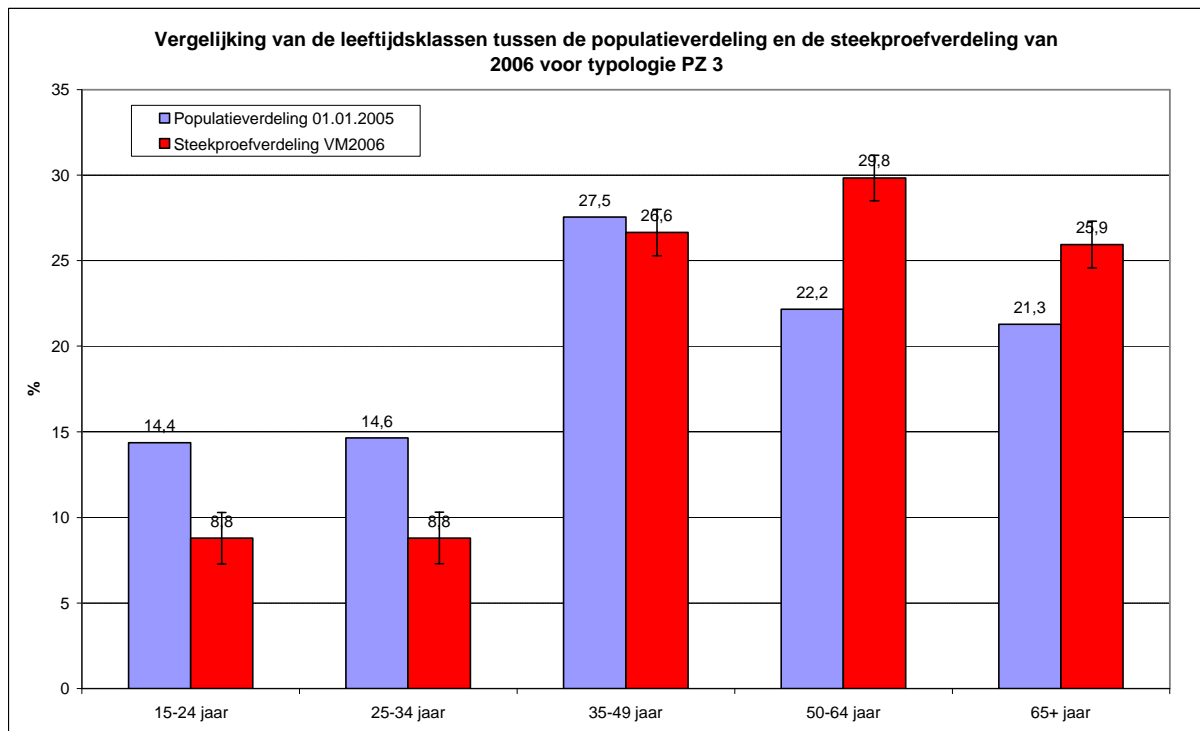

Fig. : Verdeling van de populatie en de steekproef naar leeftijd in politiezonecategorie 3. De totale bevolkingsomvang (personen vanaf 15 jaar) bedraagt 1.877.812.

Hoofdstuk 2 : Buurtproblemen

2.1. De buurtproblemen in politiezonecategorie 3

In het geheel van de buurtproblemen zijn er 3 situaties die, meer dan andere, een probleem lijken te zijn in de buurt: onaangepaste snelheid in het verkeer (60%), woninginbraak (55%) en agressief verkeersgedrag (51%). Iets meer dan de helft van de inwoners van politiezonecategorie 3 beschouwt deze drie situaties als "helemaal wel" of "een beetje" problematisch. Deze drie problemen worden ook op federaal niveau als het meest problematisch gezien, met iets hogere percentages (tussen 54 en 61%).

Deze drie problemen zijn echter niet de enige die de buurtbewoners bezighouden. Men mag ook de andere problematieken die de burgers belangrijk vinden niet verwaarlozen. De volgende drie buurtproblemen worden door iets meer dan 30% van de respondenten als een probleem ervaren: rommel op straat (40%) diefstal uit auto's (36%) en geluidsoverlast door verkeer (35%).

Geen enkel buurtprobleem wordt significant problematischer bevonden in politiezonecategorie 3 in vergelijking met het federaal niveau.

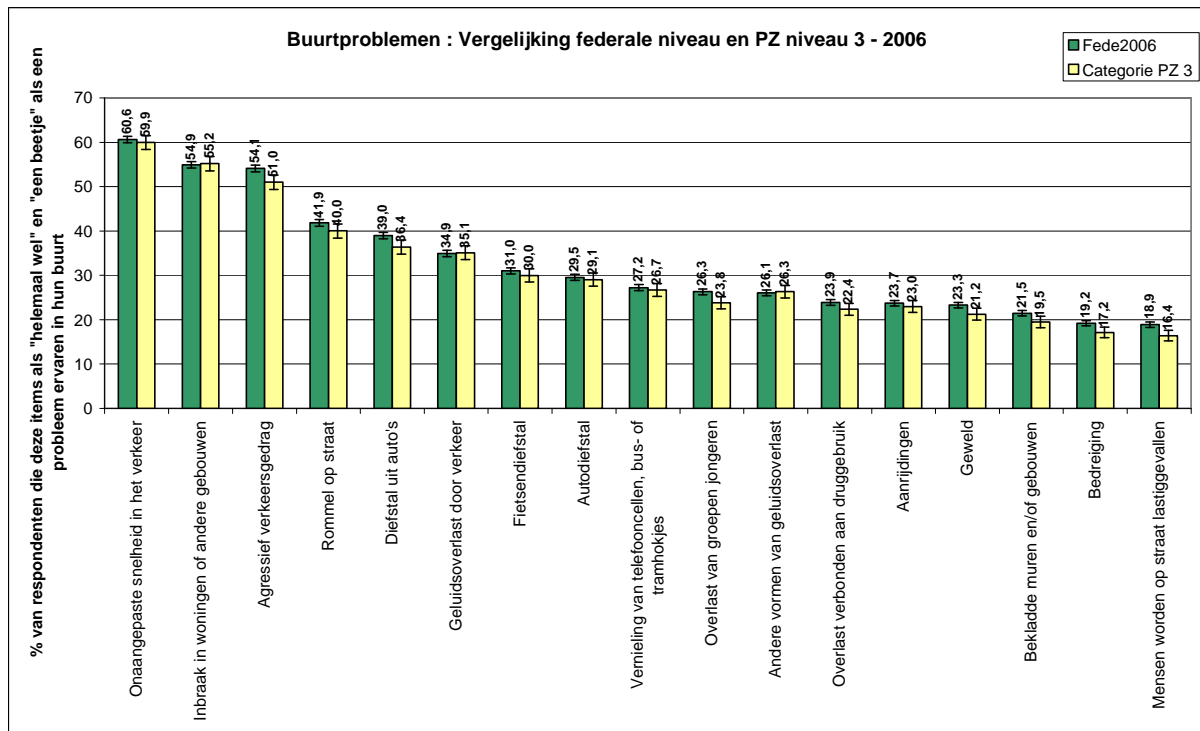

Fig. : De buurtproblemen in politiezonecategorie 3 in 2006 vergeleken met de federale resultaten. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd op basis van de federale cijfers in dalende volgorde van belangrijkheid (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1.t.e.m. A.17.).

2.2. Evolutie doorheen de tijd van de buurtproblemen in politiezonecategorie 3

Tussen 2004 en 2006 zijn er stijgingen waar te nemen in politiezonecategorie 3 voor enkele buurtproblemen.

Volgende buurtproblemen kennen een stijging tussen 2004 en 2006: rommel op straat (van 37 naar 40%), fietsendiefstal (van 27 naar 30%), geweld (van 20 naar 21%) en bekladde muren en of gebouwen (van 17 naar 19,5%).

Het buurtprobleem onaangepaste snelheid in het verkeer is tussen 2004 en 2006 gedaald van 62 naar 60% als ook agressief rijgedrag (van 54% naar 51%). Alle overige buurtproblemen kennen een status quo.

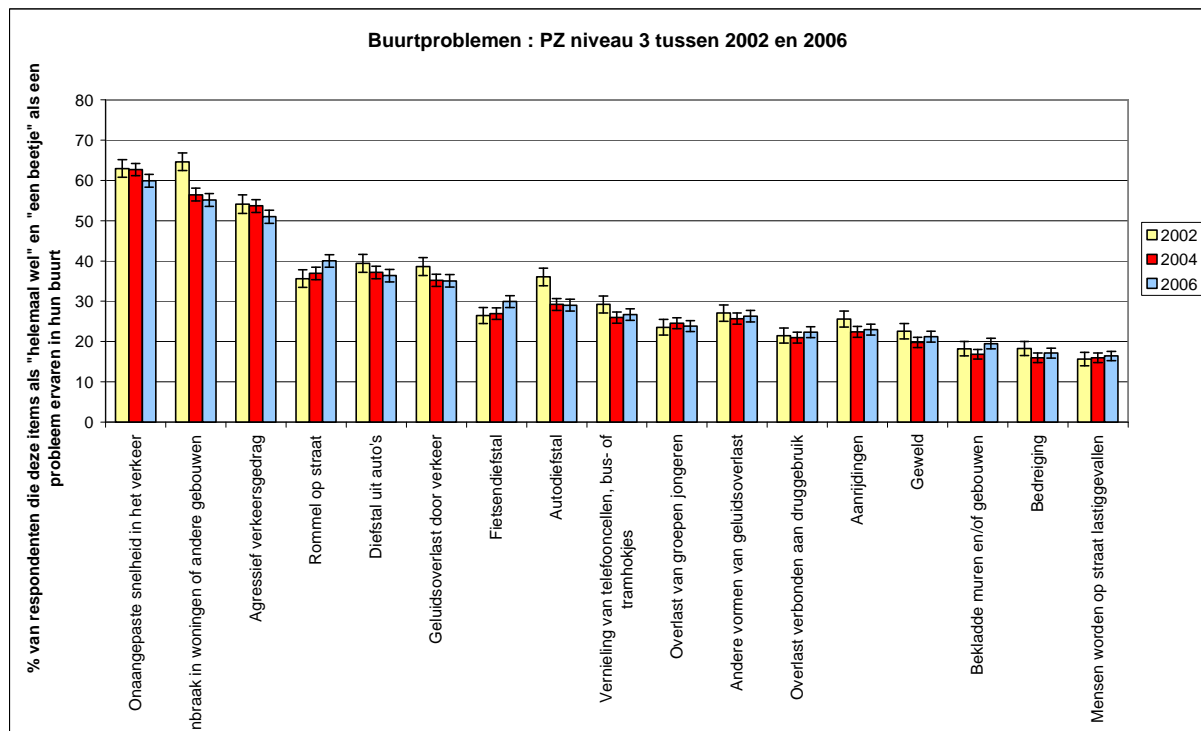

Fig. : De buurtproblemen. Vergelijking 2002, 2004 en 2006. De grafiek herneemt het antwoord « helemaal wel » en « een beetje » op de vraag : “Zijn de volgende feiten een probleem in uw buurt?” De buurtproblemen zijn geklasseerd in dalende volgorde van belangrijkheid voor het jaar 2006 (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG brt A.1 t.e.m. A.17.).

Hoofdstuk 3 : Onveiligheid

3.1. Onveiligheidsgevoelens in de politiezonecategorie 3

Tussen 2002 en 2004 is het percentage respondenten in de politiezonecategorie 3 dat zich altijd of vaak onveilig voelen, gelijk gebleven rond de 10%. In vergelijking met 2004 is er in 2006 een lichte daling van het onveiligheidsgevoel. Wanneer we op langere termijn kijken zien we een duidelijke significante daling tussen 2002 en 2006 van 11% naar 8%. In 2006 zijn uiteindelijk 8% van de bevroegde burgers die aangeven zich « altijd » of « vaak » onveilig te voelen.

De inwoners van politiezonecategorie 3 voelden zich in de meeste gevallen veiliger dan op federaal niveau.

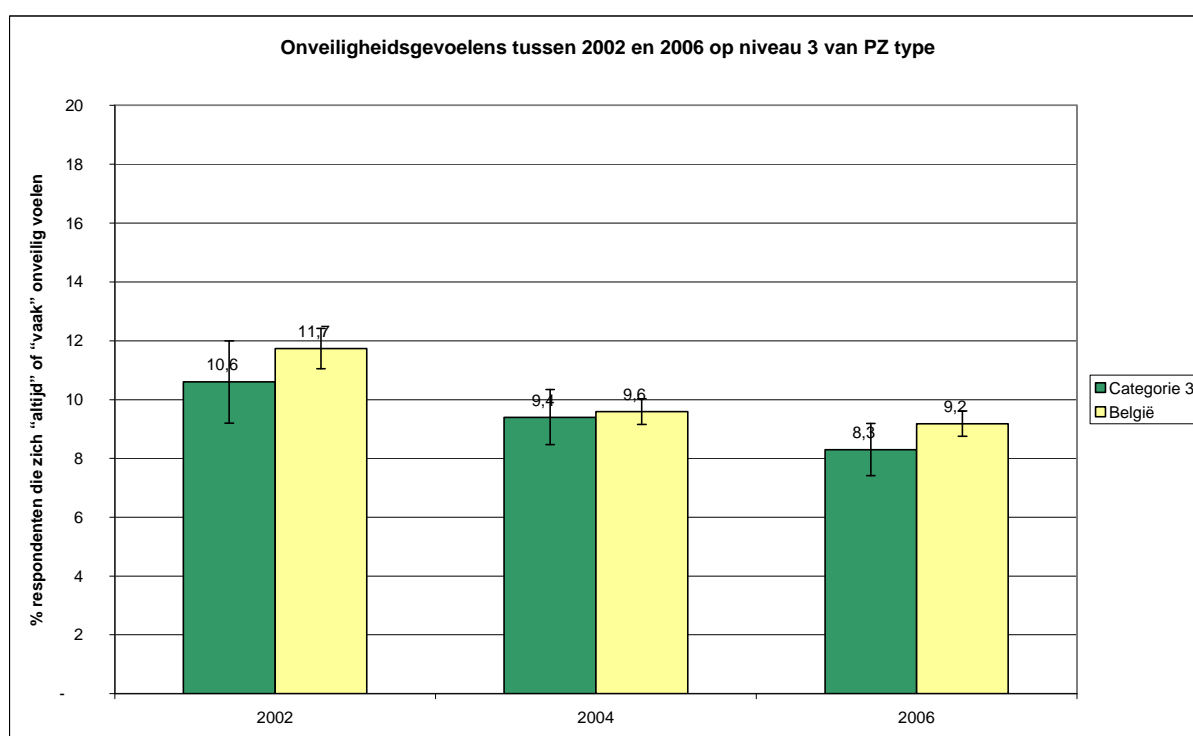

Fig. : Het onveiligheidsgevoel. Vergelijking 2002, 2004 en 2006.

Algemene vraag over het onveiligheidsgevoel: "Gebeurt het dat u zich onveilig voelt? Is dit altijd, vaak, soms, zelden of nooit?" (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv A.).

3.2. Het mijdingsgedrag in de politiezonecategorie 3

Zoals we in de vorige paragraaf al konden vaststellen, wordt de analyse en de evolutie van het onveiligheidsgevoel benaderd door de algemene vraag: “Gebeurt het dat u zich onveilig voelt?”.

Deze benadering wordt aangevuld met vijf andere vragen omtrent het mijdingsgedrag:

- ontwijken van bepaalde plaatsen in de gemeente waar men woont omdat men het niet veilig vindt
- vermijden open te doen voor onbekenden omdat men het niet veilig vindt
- plaatsen van waardevolle objecten op een veiligere plaats dan in huis
- vermijden het huis te verlaten wanneer het donker is
- vermijden de kinderen het huis te laten verlaten (kinderen jonger dan 15 jaar)

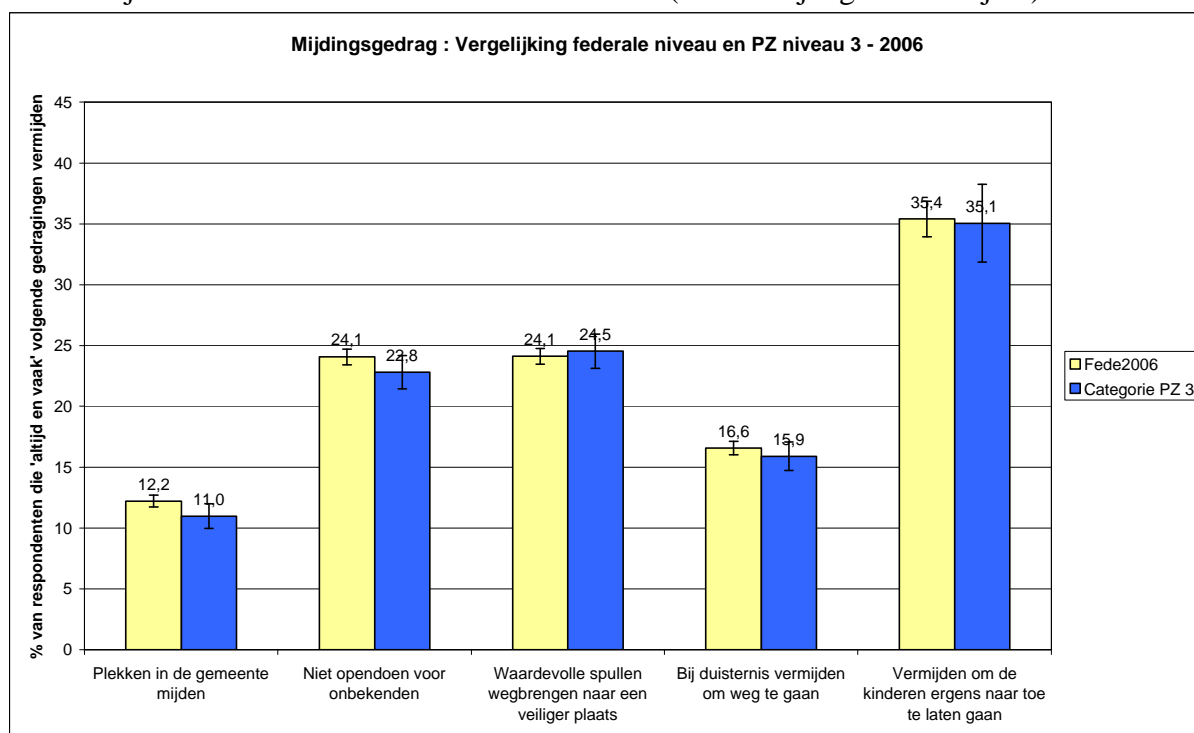

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen het federaal niveau en de politiezonecategorie 3. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Uit de resultaten op niveau van de politiezonecategorie 3 blijkt duidelijk dat de frequentie waarmee de bevroegde respondenten opteren voor mijdingsgedrag, verschilt naargelang het type mijdingsgedrag. 35% van de burgers vermijdt “altijd of vaak” om de kinderen het huis te laten verlaten, terwijl 24,5% van de respondenten zijn waardevolle voorwerpen achter laat op veiligere plaats. 23% vermijdt “altijd of vaak” om de deur te openen voor onbekenden, 16% vermijdt om het huis te verlaten als het donker is en 11 % van de respondenten vermijdt bepaalde plaatsen in hun gemeente.

Wanneer we politiezonecategorie 3 vergelijken met heel België dan zien we dat alle mijdingsgedragingen even vaak voorkomen in de politiezonecategorie 3. Enkel het mijdingsgedrag ‘plekken in de gemeente vermijden’ ligt significant lager dan het nationaal gemiddelde.

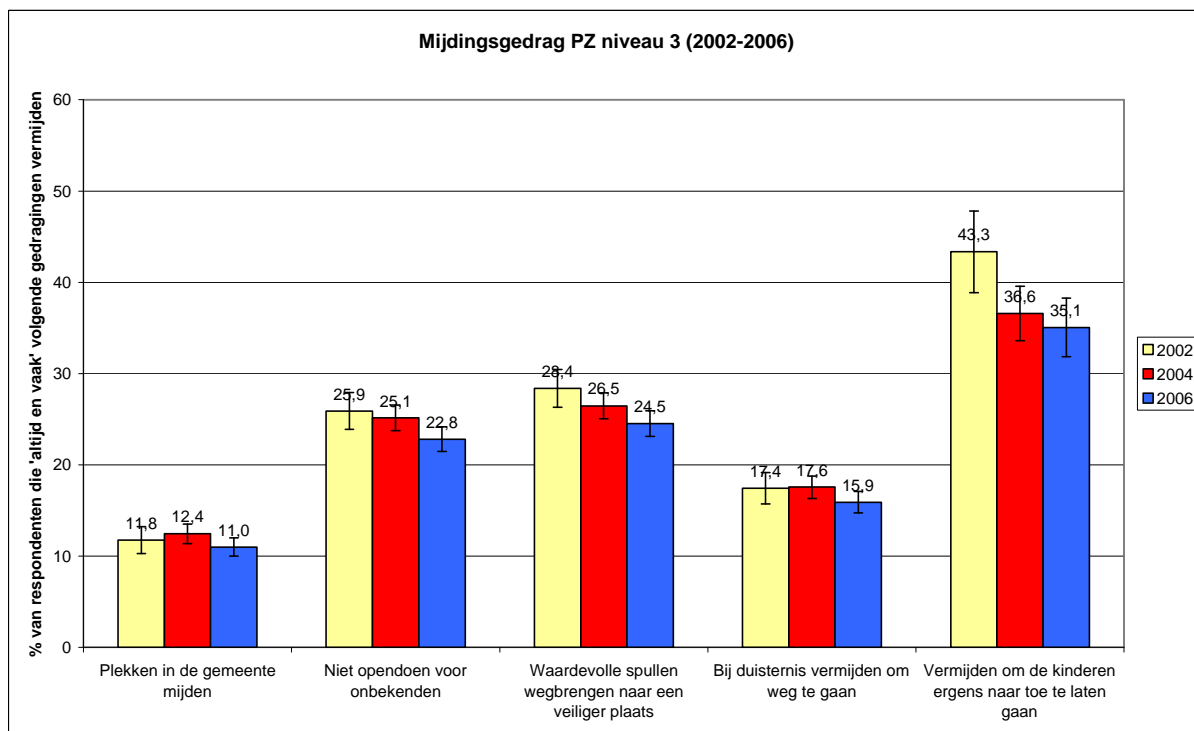

Fig. : Mijdingsgedrag. De grafiek herneemt enkel het antwoord « altijd » en « vaak » op de 5 vragen. Vergelijking tussen 2002, 2004 en 2006.(betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv B.1 t.e.m. B.5.).

Tussen 2004 en 2006 kennen de meeste mijdingsgedragingen een significante daling, enkel het vermijden om de kinderen ergens naar toe te laten gaan is ongewijzigd gebleven tegenover 2004. Maar ook hier is een daling vast te stellen wanneer we op langere termijn kijken (van 43% in 2000 naar 35% in 2006). Er is doorheen de jaren nooit sprake van een significante stijging.

3.3. Het ingeschat risico dat men slachtoffer wordt in de politiezonecategorie 3

De benadering van de onveiligheid wordt verder aangevuld met een aantal vragen die peilen naar het ingeschat risico om slachtoffer te worden van bepaalde delicten :

Hoe schat u volgende risico's in, in de loop van de 12 komende maanden :

- dat uw gezin slachtoffer wordt van een inbraak met diefstal ?
- dat u slachtoffer wordt van fysiek geweld of een bedreiging met fysiek geweld ?
- dat u slachtoffer wordt van diefstal zonder geweld of met (dreiging tot) geweld?
- dat u slachtoffer wordt van een verkeersdelict, bijvoorbeeld een ongeval, vluchtmisdrijf, verkeersagressie...?

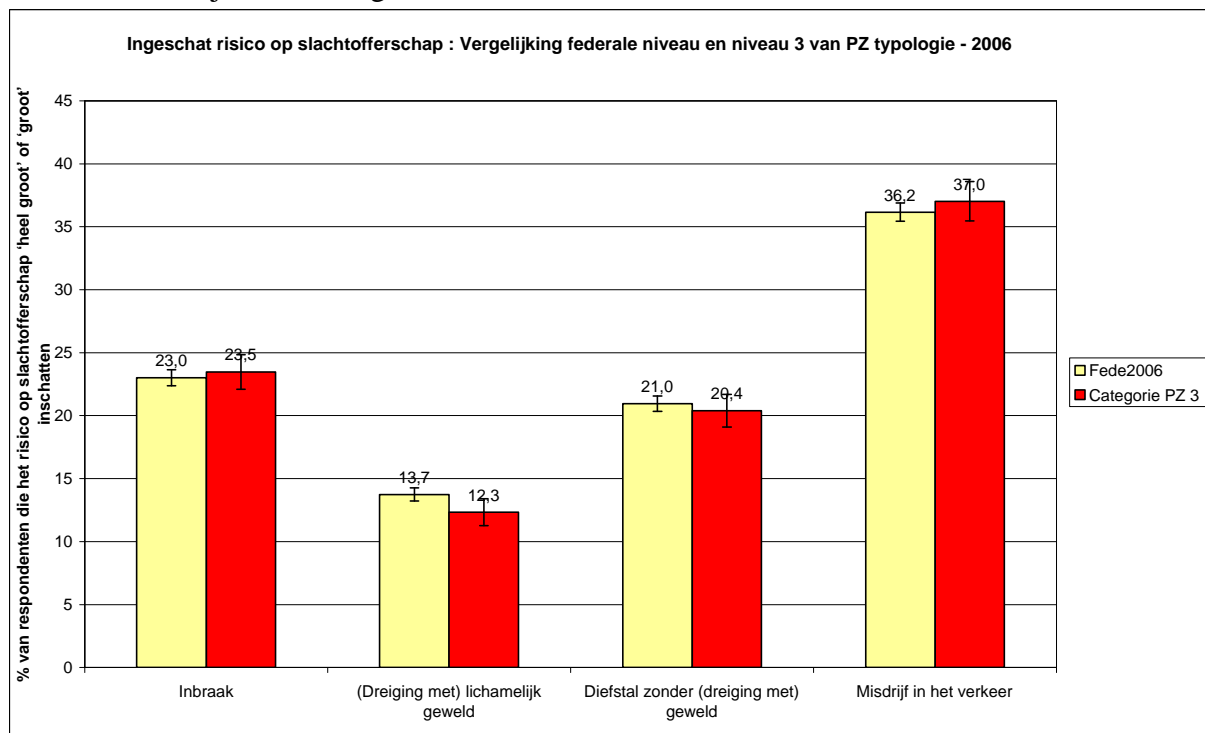

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap op federaal niveau en niveau van politiezonecategorie 3, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.).

De burgers die werden bevraagd over vier delicten – misdrijf in het verkeer, inbraak, diefstal zonder (dreiging met) geweld en (dreiging met) lichamelijk geweld – schatten het risico dat ze slachtoffer worden zeer verschillend in, afhankelijk van het delict in kwestie. Het risico om slachtoffer te worden van een misdrijf in het verkeer (bv. vluchtmisdrijf, verkeersagressie,...) wordt het hoogst ingeschat. 37% van de bevraagde burgers beschouwen het slachtoffer worden van een misdrijf in het verkeer in de komende 12 maanden als (heel) groot.

Het risico om slachtoffer te worden van een inbraak wordt als (heel) groot ingeschat door 23,5% van de bevraagde burgers. Het risico om slachtoffer te worden van diefstal zonder (dreiging met) geweld (20%) en (dreiging met) lichamelijk geweld wordt lager ingeschat (12%).

Wanneer we de politiezonecategorie 3 vergelijken met heel België dan zien we geen significante verschillen, enkel het ingeschat risico (dreiging met) lichamelijk geweld komt minder voor dan het landelijk gemiddelde (12% tegenover 14%).

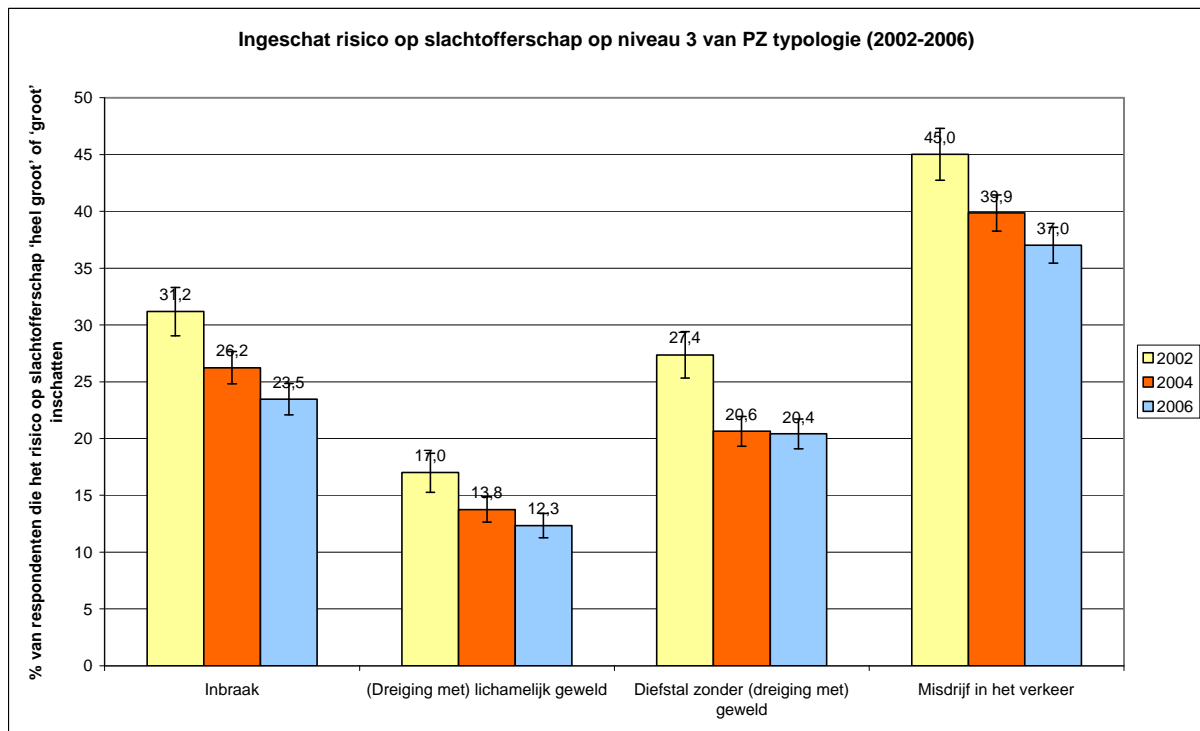

Fig. Het ingeschat risico op slachtofferschap tussen 2002 en 2006, het ingeschat risico 'heel groot' en 'groot' werden gegroepeerd. (betrouwbaarheidsinterval van 90%, Tabel: VG onv C.1. t.e.m. C.4.).

Alle ingeschatte risico's kennen een daling tussen 2002-2006 en 2004-2006. Enkel het ingeschat risico diefstal zonder (dreiging met) geweld kent een status quo tussen 2004-2006.

3.4. Bezit van een verdedigingsmiddel in politiezonecategorie 3

De module “onveiligheid” uit de vragenlijst neemt ook een vraag op met betrekking tot het bezit van een verdedigingsmiddel.

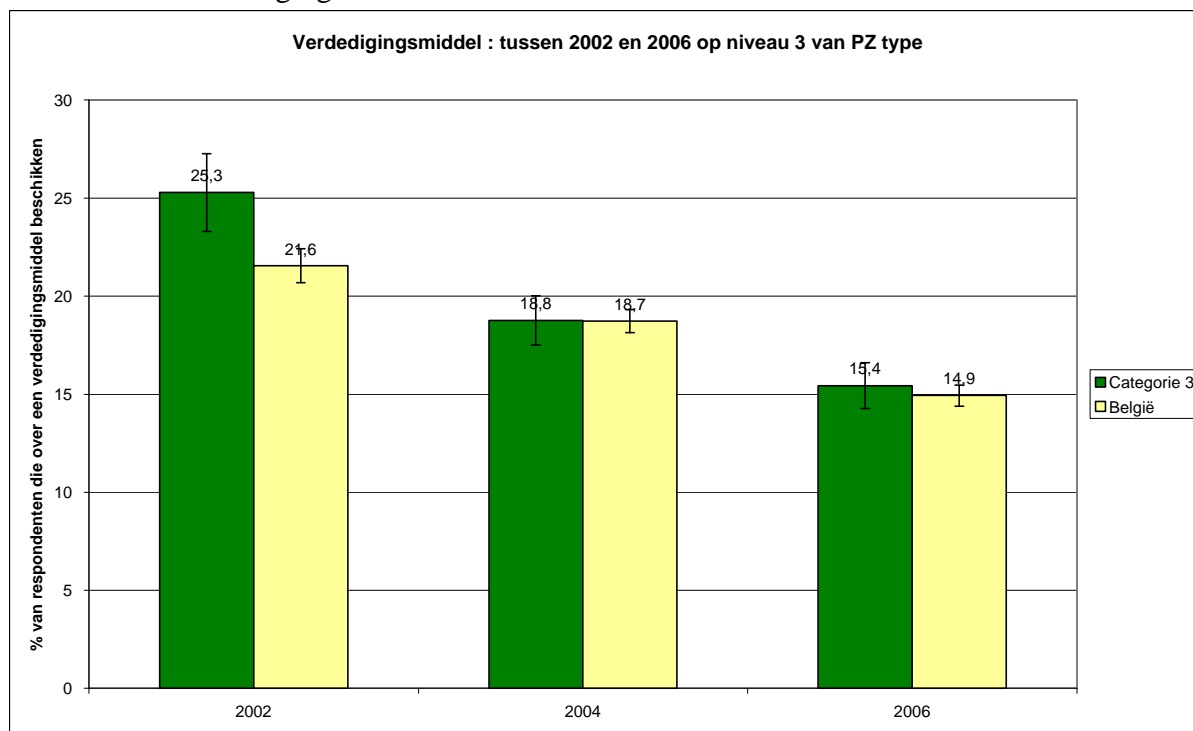

Fig. Percentage van de personen die antwoorden een verdedigingsmiddel te bezitten in 2002, 2004 en 2006. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel: VG onv D).

Wat het bezit van een verdedigingsmiddel aangaat, is er een piek geweest in 2002: toen bezat een kwart van de inwoners in politiezonecategorie 3 een verdedigingsmiddel. Dat aantal daalde significant in 2004 tot 19% en nog iets meer in 2006 tot 15%.

In 2002 waren er in politiezonecategorie 3 meer mensen die over een verdedigingsmiddel beschikten dan het landelijk gemiddelde. Vanaf 2004 zijn er geen verschillen waarneembaar tussen politiezonecategorie 3 en de rest van het land.

Hoofdstuk 4 : Slachtofferschap

In deze module worden de slachtofferpercentages besproken. Net zoals voorgaande jaren wordt een onderscheid gemaakt tussen twee grote categorieën van delicten: delicten op huishoudensniveau en delicten op persoonsniveau; ze worden afzonderlijk behandeld in dit gedeelte van het rapport.

4.1. De delicten op huishoudensniveau in politiezonecategorie 3

De delicten op huishoudensniveau omvatten zowel het slachtofferschap van de leden van het huishouden als de delicten tegen een goed van het huishouden. De respondent werd ondervraagd over delicten waarvan hijzelf of een lid van zijn huishouden slachtoffer is geweest tijdens de afgelopen 12 maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005). De delicten op huishoudensniveau zijn meer bepaald: « pogingen tot inbraak », « inbraken met diefstal », « vernielingen », « autodiefstallen », « diefstallen uit auto's », « beschadiging van auto's », « motordiefstallen », « beschadiging van motoren », « fietsdiefstallen » en « bromfietsdiefstallen ».

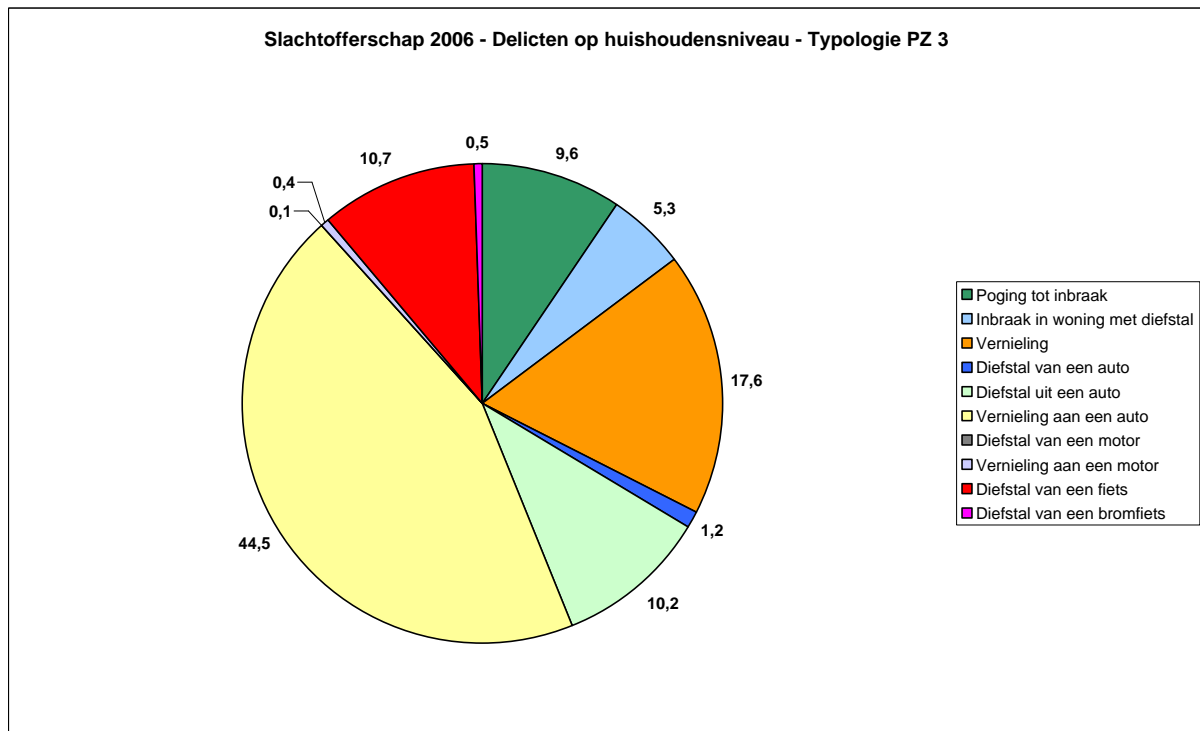

Fig. : De delicten op huishoudensniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel: sla A.I.).

Van de delicten op huishoudensniveau in 2006, zijn het de vernielingen aan auto's waarvan de burgers opgeven het meest slachtoffer te zijn, namelijk bijna de helft (44,5%). De andere delicten worden minder vaak vermeld: 18% voor vernielingen, rond de 10% voor de fietsdiefstallen, diefstal uit een auto en de pogingen tot inbraak. De overblijvende delicten tenslotte, komen in minder dan 6% van de gevallen voor.

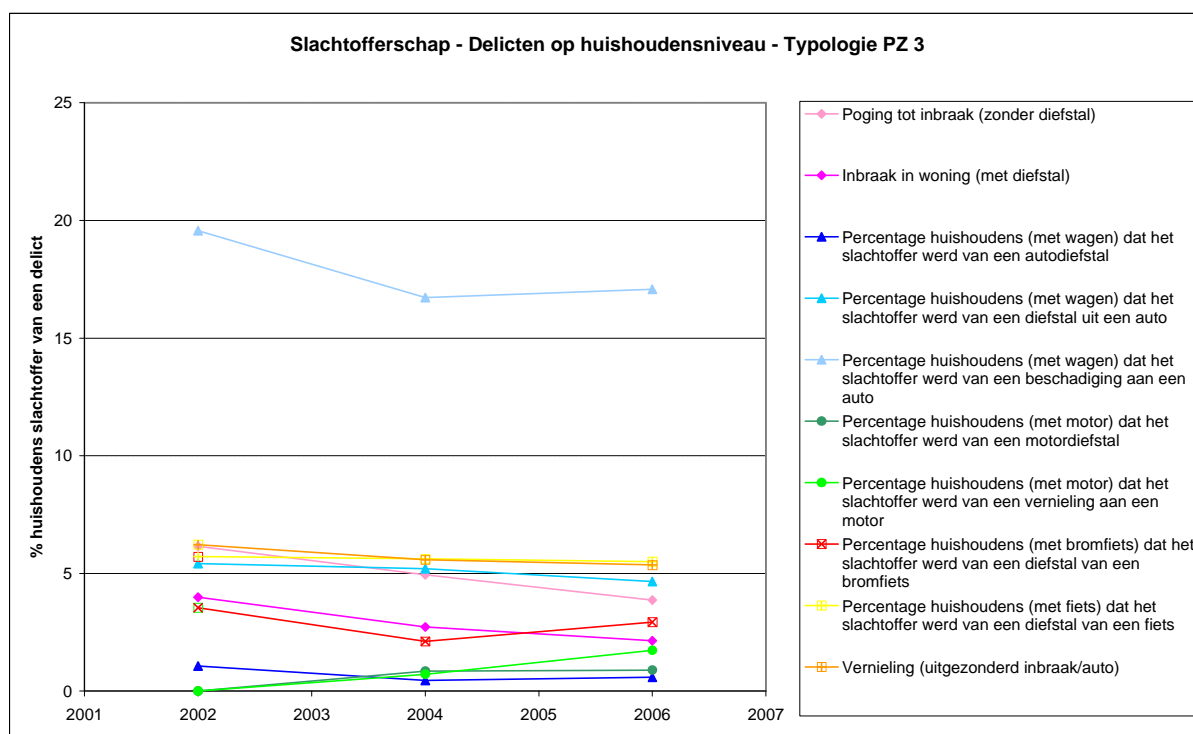

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op huishoudensniveau in 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage huishoudens dat slachtoffer werd van een delict (Tabellen: GV. sla B.1.2., GV. sla B.1.3., GV. sla B.2.2.2., GV. sla B.2.3.2., GV. sla 2.4.2., GV. sla 3.1.2., GV. sla B.3.2.2., GV. sla B.3.3.2., GV. sla B.3.4.2., GV. sla B.4.).

De afgelopen 12 maanden werden de huishoudens in de politiezonecategorie 3 het vaakst slachtoffer van beschadiging aan een auto (17% van de huishoudens was slachtoffer in 2006). Dit delict kent doorheen de jaren steeds het hoogste slachtofferpercentage.

In de politiezonecategorie 3 ondergaan de percentages van een aantal delicten op huishoudniveau in 2006 significante wijzigingen ten opzichte van 2004. Zo daalde het cijfer voor “poging tot woninginbraak” van 5% naar 4%. Het aantal huishoudens dat slachtoffer werd van inbraak met diefstal was verminderd in 2004 en neemt verder af naar 2% in 2006; in 2002 bedroeg dit percentage nog 4%.

De overige misdrijven verschillen niet significant tussen 2004 en 2006.

4.2. De delicten op persoonsniveau in politiezonecategorie 3

De delicten op persoonsniveau omvatten het persoonlijk slachtofferschap. Er wordt aan de persoon gevraagd of hijzelf/zijzelf de afgelopen twaalf maanden (en meer specifiek tussen 1 juli 2005 en 31 december 2005) al dan niet het slachtoffer is geweest van een delict op persoonsniveau. De delicten op persoonsniveau bestaan uit volgende categorieën: “diefstallen van een persoon met (bedreiging met) geweld”, “diefstallen van een persoon zonder (bedreiging met) geweld”, “diefstallen buitenshuis”, “bedreigingen met lichamelijk geweld”, “lichamelijk geweld”, “vluchtmisdrijven in het verkeer” en “seksuele delicten”. Met “andere misdrijven” wordt elk misdrijf bedoeld waarvan de persoon eventueel slachtoffer is geweest en dat niet is opgenomen in één van de opgesomde categorieën.

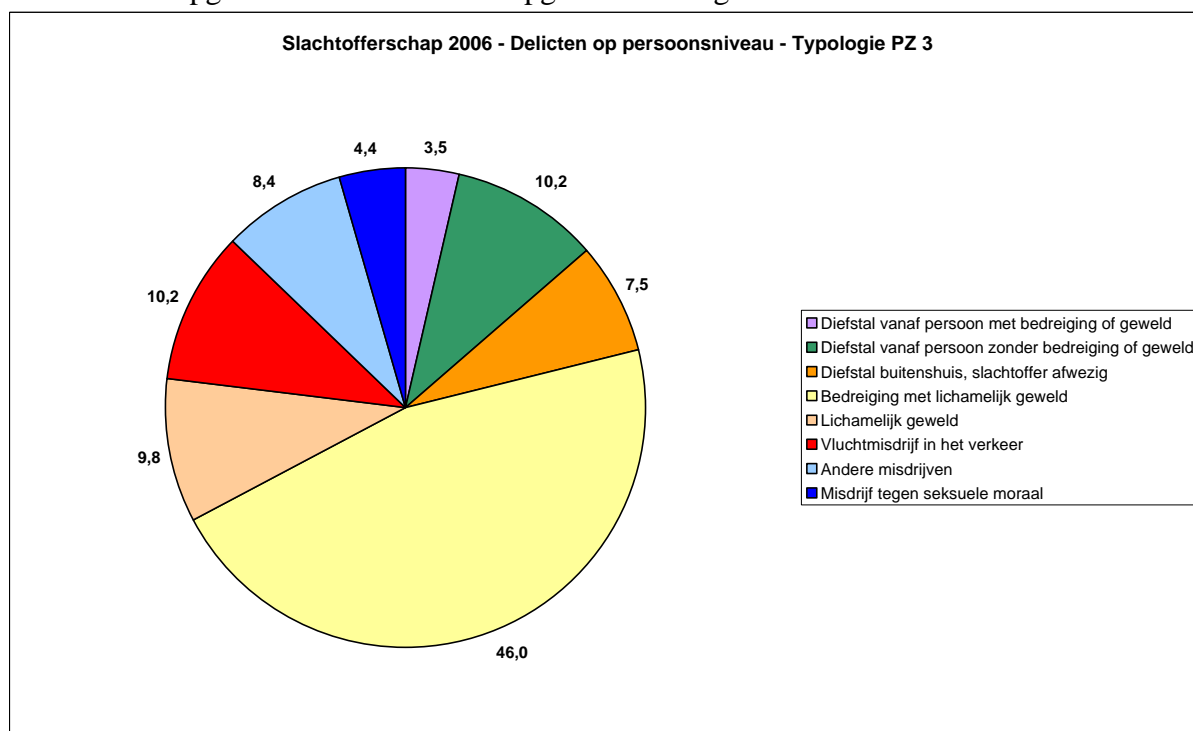

Fig. : De delicten op persoonsniveau in 2006. Het totaal is gelijkgesteld aan 100% van de slachtoffers (Tabel sla B.1.).

Van de delicten op persoonsniveau in 2006 is het de rubriek “bedreiging lichamelijk geweld” die zich met 46% bovenaan bevindt bij de meest voorkomende delicten. Vluchtmisdrijf in het verkeer, diefstal vanaf de persoon zonder (dreiging met) geweld en lichamelijk geweld komen op de tweede plaats met ongeveer 10%. De overblijvende delicten komen rond de 7% of minder voor.

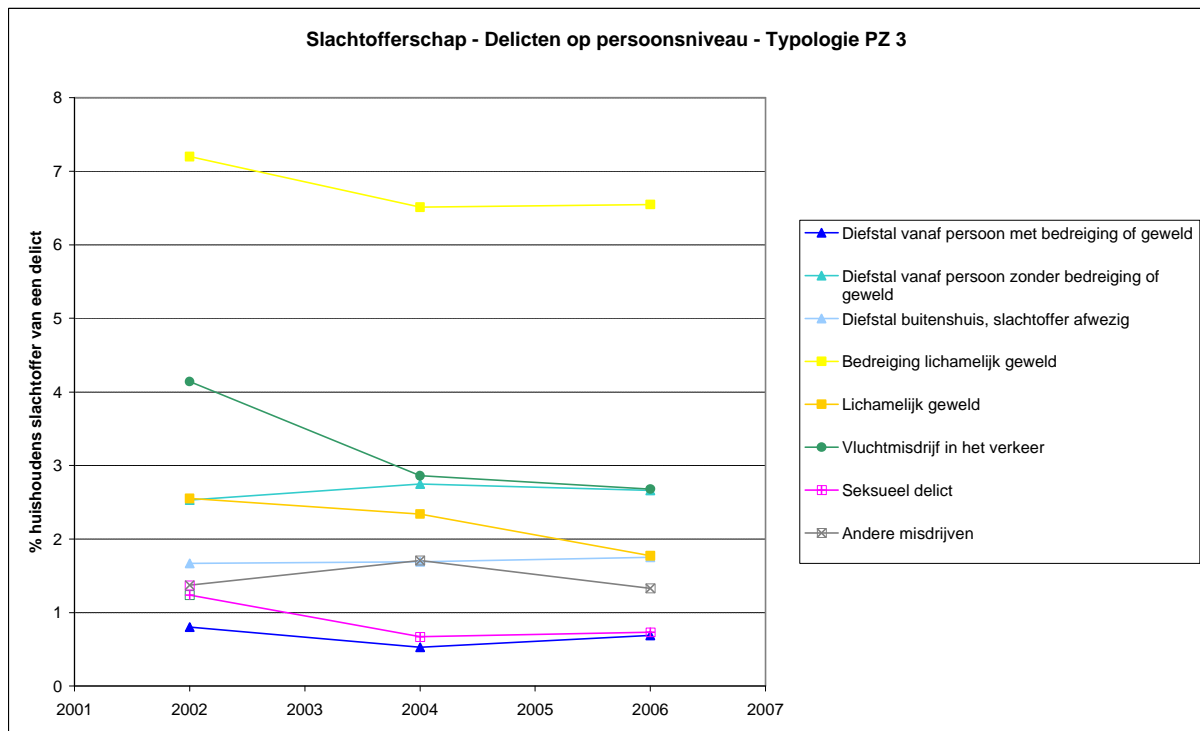

Fig.: Evolutie doorheen de tijd van de delicten op persoonsniveau in 2002, 2004 en 2006, weergegeven in percentage personen dat slachtoffer werd van een delict. (Tabellen: GV. sla D.2., GV. sla D.3, GV. sla D.4., GV. sla D.6., GV. sla D.7., GV. sla D.8., GV.sla D.9., GV. sla D.10.).

Doorheen de tijd is “bedreiging met lichamelijk geweld” het persoonsdelict waarvan de meeste burgers in politiezonecategorie 3 slachtoffer zijn geweest de afgelopen 12 maanden (6,5%). Dit is tevens het meest voorkomende persoonsdelict op federaal niveau. Op de – gedeelde – tweede en derde plaats komen vluchtmisdrijven en diefstallen zonder bedreiging of geweld voor met bijna 3%.

De percentages van meeste delicten zijn ongewijzigd in 2006.

Tussen 2004 en 2006 is enkel het aantal burgers dat slachtoffer werd van fysiek geweld gedaald van 2,3% naar 1,8%. Op langere termijn is er een significante daling waarneembaar voor vluchtmisdrijf in het verkeer, van 4,1% in 2002 naar 2,7% in 2006.

4.3. Melding en aangifte

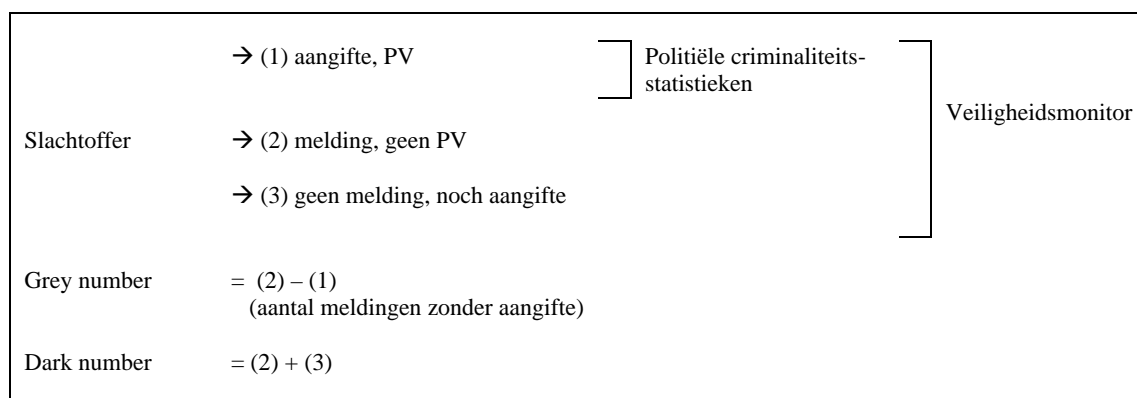
4.3.1. De Veiligheidsmonitor, een indicator voor het “dark number”

Wat is het werkelijke aantal criminele feiten zoals inbraak, autodiefstal en lichamelijk geweld? De politieke en gerechtelijke statistieken geven de cijfers weer van het aantal geverbaliseerde (geregistreerde) of vervolgte criminele feiten. Een heel deel van de werkelijk gepleegde feiten valt hierbuiten aangezien ervan geen aangifte gedaan werd.

Men kan dit deel van de feiten omschrijven als het “dark number”; het aantal criminele feiten zonder melding of aangifte.

De veiligheidsmonitor kan een indicatie geven van het grey⁴ en dark number aangezien voor elk slachtofferschap gevraagd wordt of het feit werd gemeld en aangegeven of niet.

Op basis van de module ‘melding en aangifte’ kan dus het meldings- en aangiftepercentage van de verschillende feiten berekend worden.

4.3.2. Delicten op huishoudensniveau

In deze rubriek kan nagegaan worden welke types van delicten gemeld of aangegeven worden. Net zoals de vorige jaren wordt er een onderscheid gemaakt tussen melding en aangifte. In het eerste geval vraagt men de respondent of hij het delict gemeld heeft, in het andere geval, of een verklaring of proces-verbaal ondertekend werd.

⁴ Het grey number is het aantal meldingen zonder aangifte. De politiediensten worden van deze feiten dus wel op de hoogte gesteld maar er wordt geen PV opgesteld en ze komen niet in de politieke geregistreerde criminaliteitsstatistieken terecht.

Melding

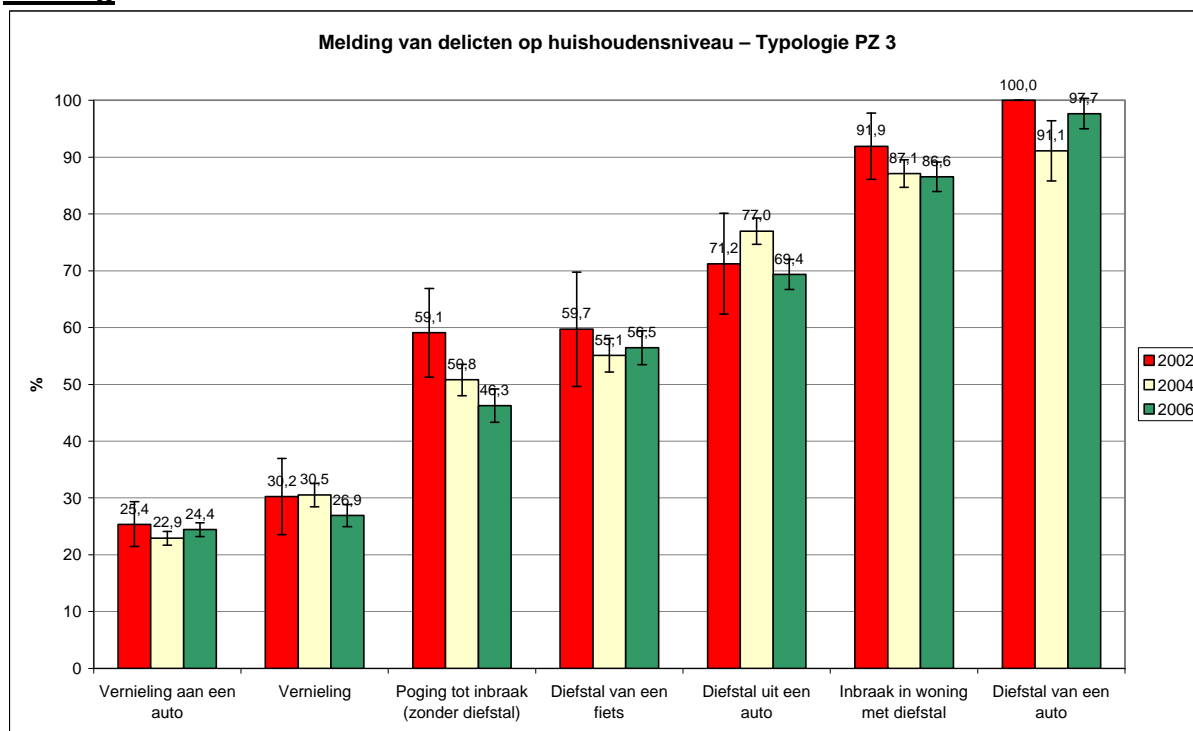

Fig. : Evolutie van melding van delicten op huishoudensniveau tussen 2002 en 2006 in politiezonecategorie 3 (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabel VG. mld A.1. t/m A.10.).

Wat meteen opvalt, is het gegeven dat de meldingsbereidheid verschilt tussen de diverse rubrieken. Schade aan voertuigen en vernielingen maken in politiezonecategorie 3 nog altijd weinig deel uit van de meldingen (beide rond 25%). Autodiefstallen en inbraaken worden daarentegen massaal gemeld aan de politie; men vindt meldingspercentages van 85% en meer terug.

De meldingsbereidheid in politiezonecategorie 3 verschilt in 2004 significant van deze in 2006 en dat voor de meeste delicten. Er is een stijging waarneembaar tussen 2004 en 2006 voor de meldingsbereidheid inzake vernieling aan een auto (23% naar 24,5% in 2006) en diefstal van een auto (van 91% naar 98% in 2006). Merendeel van de delicten kent echter een dalende meldingsbereidheid, zijnde vernieling (van 30,5% naar 27% in 2006), poging tot inbraak (van 51% naar 46% in 2006) en diefstal uit een auto (van 77% naar 69% in 2006). Tot slot is het aantal meldingen van fietsdiefstallen en inbraak ongewijzigd doorheen de jaren.

Aangifte

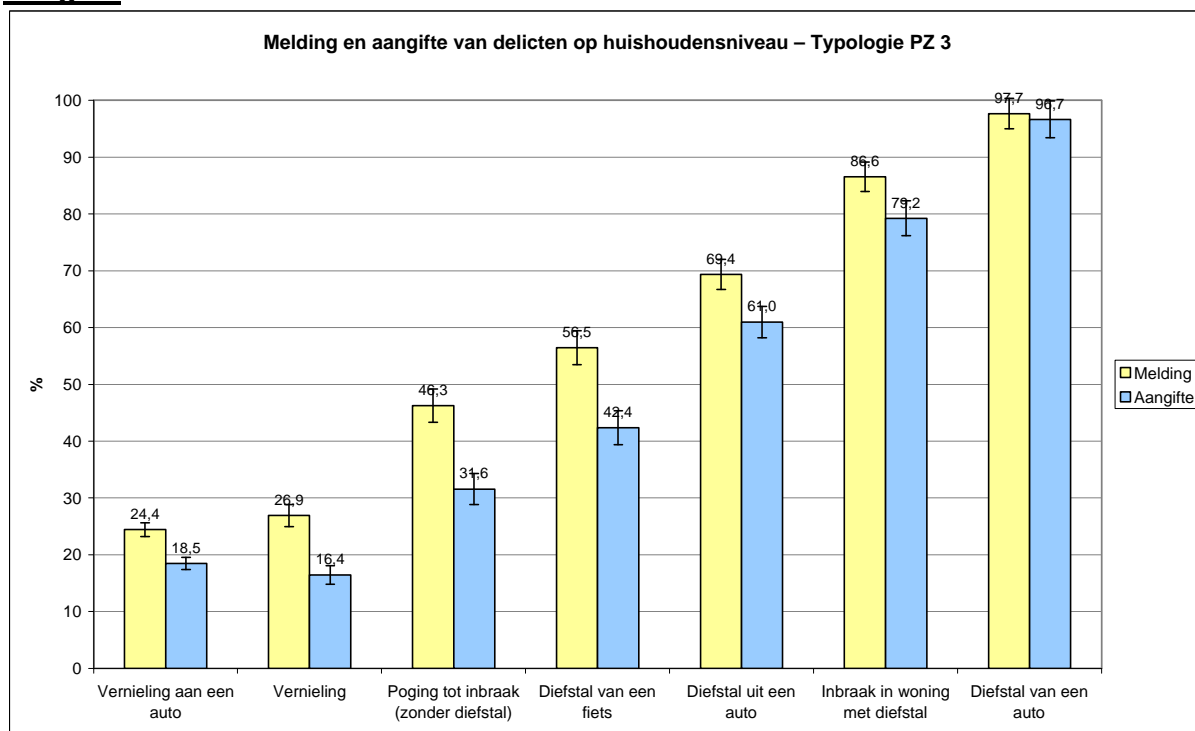

Fig.: Melding en aangifte van delicten op huishoudensniveau in 2006 in de politiezonecategorie 3 (Tabellen VG. mld A.1.t/m A.10. en VG. mld B.1. t/m B.10.).

De grafiek geeft tegelijk de meldingspercentages en de aangiftepercentages weer, wat aantoonst dat een melding niet automatisch leidt tot de ondertekening van een proces verbaal.

Er is voor de meeste delicten een significant verschil tussen het aantal meldingen en het aantal aangiften.

Zo wordt in politiezonecategorie 3, 56,5% van de fietsdiefstallen aan de politie gemeld, doch slechts 42% wordt geformuleerd.

Bij diefstal van een auto ligt de meldingsbereidheid en het aangiftepercentage in politiezonecategorie 3 dicht bij elkaar. Er is geen significant verschil vast te stellen.

4.3.3. Delicten op persoonsniveau

Melding

De delicten op persoonsniveau maken minder deel uit van meldingen aan de politie (28%) dan de delicten op huishoudensniveau (40%).

Enkel de categorie diefstallen vanaf personen zonder bedreiging/geweld bereikt een hoger meldingspercentage dan 50% in 2006. De andere categorieën van delicten op persoonsniveau vertegenwoordigen minder meldingen bij de politiediensten. Dit is vooral het geval bij seksuele delicten (6%).

We zien een aantal significante wijzigingen in de meldingsbereidheid in 2006 ten opzichte van 2004.

Er is een daling in het aantal meldingen voor feiten van lichamelijk geweld (van 43% naar 29%), voor bedreiging met lichamelijk geweld (van 19% naar 16%) en voor diefstal met geweld (van 76,5% naar 46% in 2006).

Een stijging in de meldingsbereidheid is waarneembaar voor diefstallen buitenshuis in afwezigheid van het slachtoffer (van 28% naar 36%) en vluchtmisdrijven in het verkeer (van 39% naar 44%).

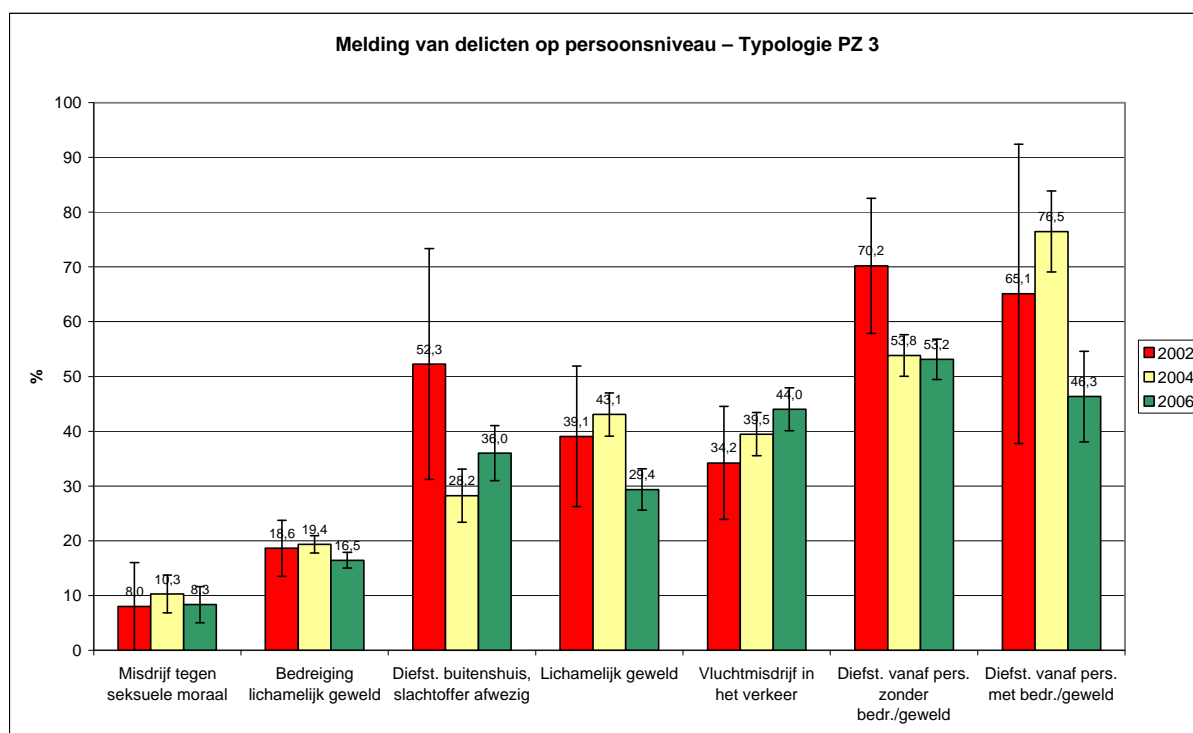

Fig. : Evolutie van meldingen van delicten op persoonsniveau tussen 2002 en 2006 in politiezonecategorie 3. (betrouwbaarheidsinterval 90%, Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7.)

Aangifte

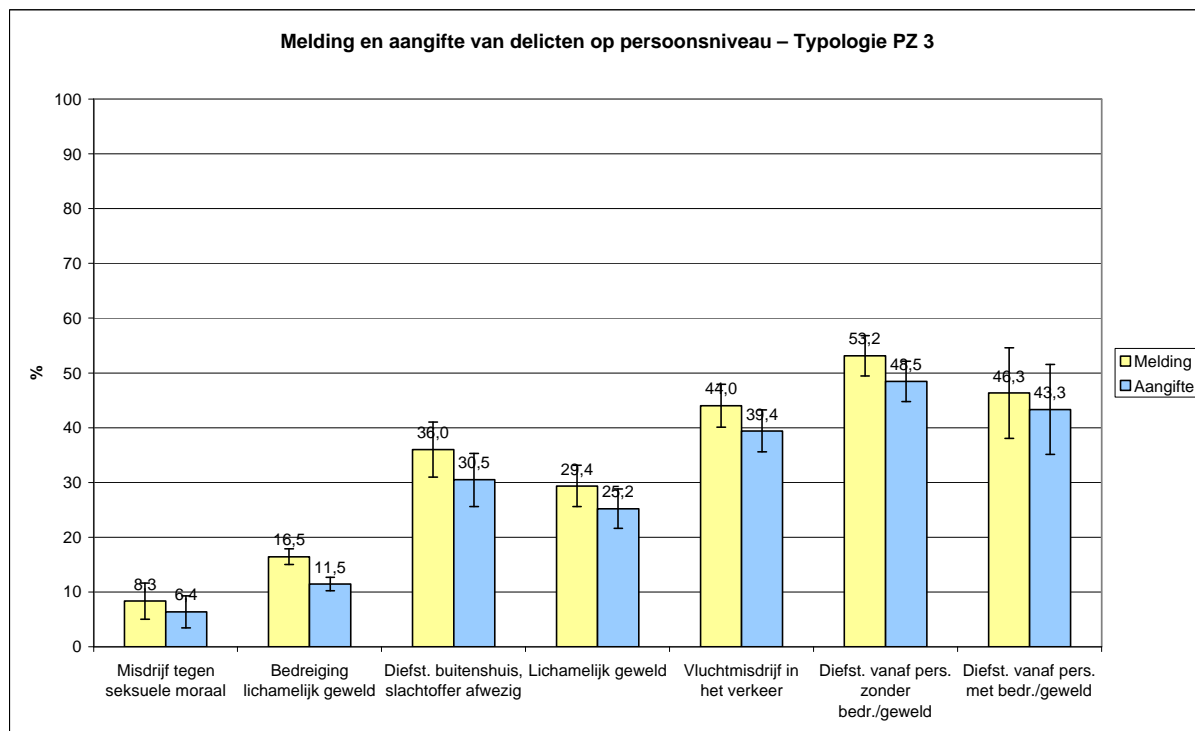

Fig. : Meldingen en aangiften van delicten op persoonsniveau in 2006 (Tabellen VG. mld C.1. t/m C.7. en VG. mld D.1. t/m D.7.)

Zoals voor de delicten op huishoudensniveau, is ook hier het aangiftepercentage lager dan het meldingspercentage. Gemiddeld wordt slechts 22% van de bevraagde delicten op persoonsniveau aangegeven. Dit betekent een dark number van 78% (grey number van 6%) in politiezonecategorie 3.

Merendeel van de delicten kent een significant verschil tussen melding en aangifte, enkel seksuele delicten en diefstal met geweld worden evenveel gemeld als aangegeven.

Van bijvoorbeeld de seksuele delicten wordt echter meer van 90% niet gemeld of aangegeven.

Hoofdstuk 5: Laatste delict

5.1. Contact met de politiedienst

Naar aanleiding van het laatst overkomen delict werd in de enquête verder doorgevraagd naar enkele omstandigheden rond de melding. Deze vragen hadden met name betrekking op de politiedienst die gecontacteerd is geweest bij dit laatste feit, waarbij een onderscheid werd gemaakt tussen de politiedienst van de eigen zone en die van een andere politiezone. De oproepen via een noodnummer (100, 101 of 112) werden hier niet meegerekend.

In de politiezonecategorie 3 heeft 76% van de personen het laatste misdrijf waarvan men slachtoffer was, gemeld aan de politiedienst in de eigen politiezone.

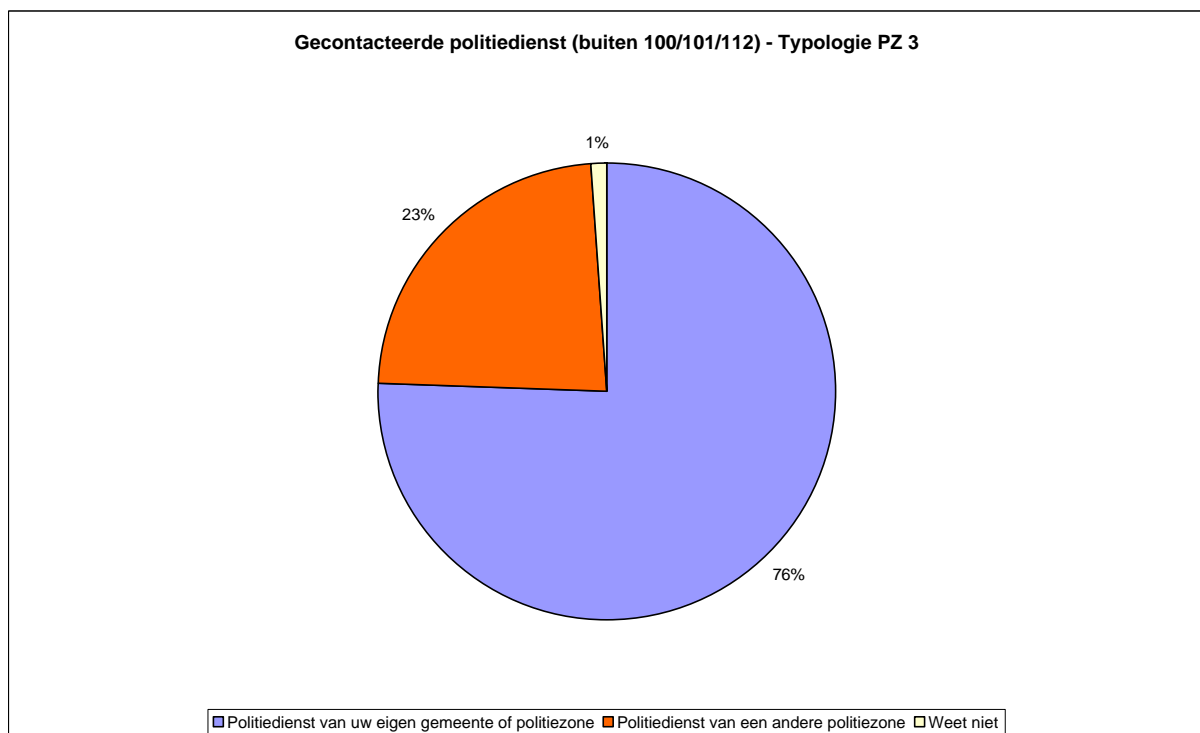

Fig.: Gecontacteerde politiedienst (met uitzondering van 100/101/112) bij het laatste delict in politiezonecategorie 3. (tabel VG 1st A.).

5.2. Tevredenheid met betrekking tot het politiecontact

Met betrekking tot de globale tevredenheid van de slachtoffers over het contact met de politie in het kader van het laatste slachtofferschap, stellen we vast dat dit over het algemeen vaker als positief wordt ervaren (56% is tevreden of zeer tevreden) dan als negatief (25% is ontevreden of zeer ontevreden) in politiezonecategorie 3.

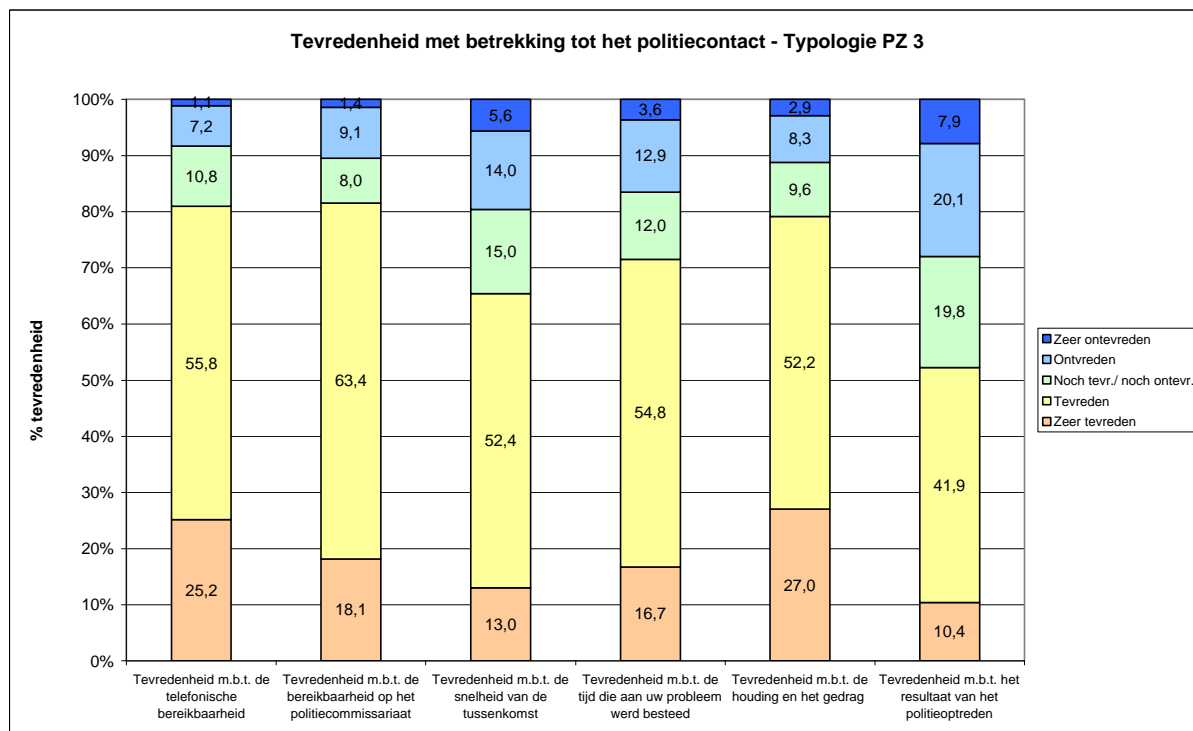

Fig. : Tevredenheid m.b.t. het politiecontact in 2006 (Tabellen VG lst B.2. t/m B.7.)

Personen die contact hebben gehad met de politiediensten naar aanleiding van hun (laatst overkomen) slachtofferschap zijn voornamelijk tevreden over de bereikbaarheid op het politiecommissariaat (81,5% is hierover tevreden tot zeer tevreden), de telefonische bereikbaarheid (81% is tevreden tot zeer tevreden), en de houding en het gedrag van de politie (79% is tevreden tot zeer tevreden hierover) in politiezonecategorie 3.

Ook over de andere politieoptredens in het kader van het slachtofferschap zijn de respondenten (zeer) tevreden, zij het in iets mindere mate: de snelheid van de tussenkomst (65%), de tijd die aan hun probleem werd besteed (71,5%) en het resultaat van het politieoptreden (52%). Daarentegen was 28% (zeer) ontevreden over het uiteindelijke resultaat.

In vergelijking met het federale niveau zijn de respondenten in politiezonecategorie 3 meer tevreden over de bereikbaarheid op het politiecommissariaat bij hun laatste delict (81,5% in politiezonecategorie 3 versus 78% op federaal niveau) en zijn ze iets meer tevreden over de snelheid van de tussenkomst (65% in politiezonecategorie 3 ten opzichte van 63% op het federale niveau zijn tevreden of zeer tevreden).

Globaal gezien is er geen significant verschil tussen de tevredenheid in politiezonecategorie 3 en op federaal niveau.

Hoofdstuk 6 : De contacten tussen de bevolking en de politiediensten buiten het slachtofferschap

De Veiligheidsmonitor omvat ook vragen die handelen over het politieel functioneren in het algemeen. De vragen hebben betrekking op

- de globale waardering van de bevolking ten opzichte van het politiewerk in België
- de globale waardering (alsook de relatieve voor bepaalde aspecten) van de bevolking ten opzichte van het politiewerk van de gemeente
- de kwaliteiten van het politiepersoneel
- het belang en de kwaliteit van het werk besteed aan de verschillende taken tijdens de politiediensten

6.1. Frequentie en aard van de contacten

Het percentage burgers, dat tijdens de afgelopen 12 maanden buiten het kader van een misdrijf contact heeft gehad met politiediensten in politiezonecategorie 3, bedraagt 27%. Het betreft in 82% van de gevallen een contact met de politie van de eigen gemeente of politiezone.

6.2. Tevredenheid van de burgers over het contact met de politiediensten

Ongeveer 75% van de inwoners van politiezonecategorie 3 verklaart tevreden of zeer tevreden te zijn over het laatste contact met de politiediensten.

Bij opsplitsing van het politieoptreden naar diverse aspecten ervan, blijkt 80% van de respondenten (zeer) tevreden te zijn over de beschikbaarheid en bereikbaarheid van de politiedienst en hun houding en het gedrag en 71% is (zeer) tevreden over het resultaat van de politietussenkomst.

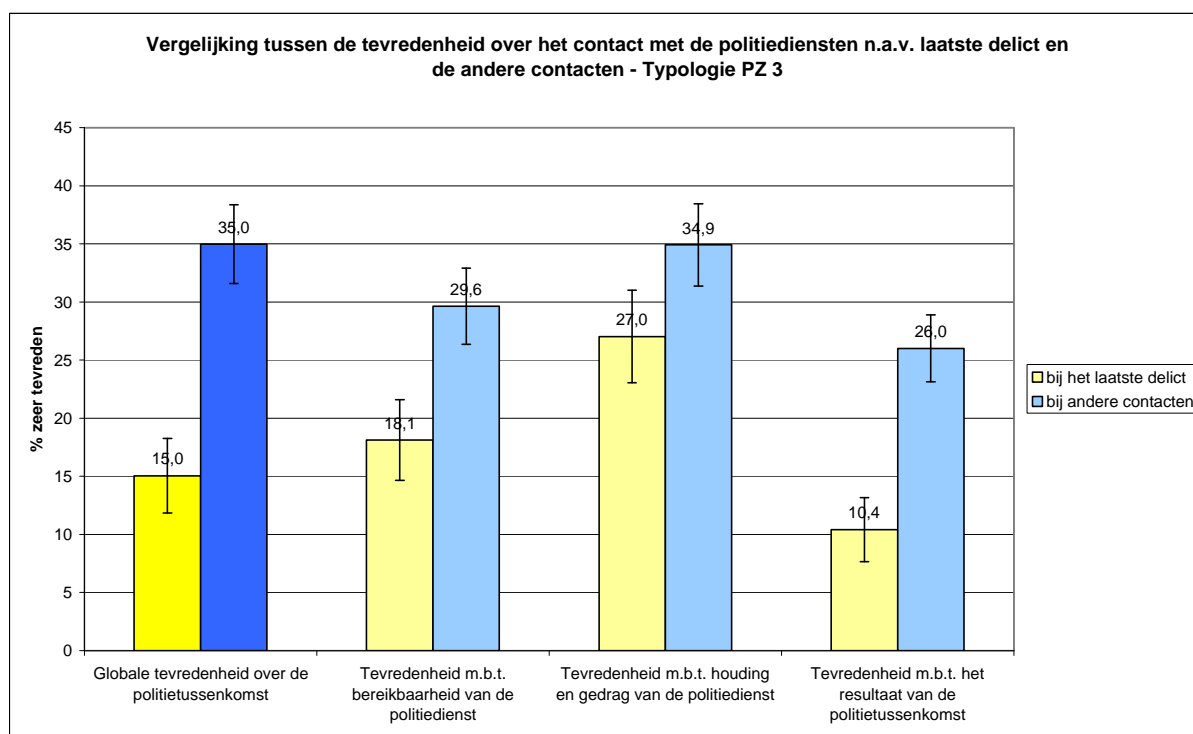

Fig. : Vergelijking tussen de tevredenheid over het contact met de politiediensten n.a.v. laatste delict en de andere contacten in politiezonecategorie 3 (in 2006) (Tabellen VG lst B.1., VG and C.1., VG lst B.3., VG and C.2., VG lst B.6., VG and C.3., VG lst B.7., VG and C.4.).

Met betrekking tot de tevredenheid over het ‘contact met de politiediensten’ is er een significant verschil waarneembaar tussen slachtoffers van een delict en personen die om een andere reden contact hadden met de politie (administratieve handeling, vragen van de weg, bekeuring,...). Globaal gezien zegt 35% van de burgers in politiezonecategorie 3 zeer tevreden te zijn over het contact met de politie om andere redenen, terwijl het percentage naar 15% terugvalt, wanneer het gaat om een contact in het kader van slachtofferschap. Deze percentages zijn respectievelijk 35% en 16% op federaal niveau.

Dit verschil is het grootst met betrekking tot het resultaat van de politietussenkomst. Slachtoffers zijn hier significant minder zeer tevreden (10%) dan niet-slachtoffers (26%). Ook de tevredenheid met betrekking tot de beschikbaarheid en de bereikbaarheid van de politiedienst is sterk verschillend; van de slachtoffers is 18% zeer tevreden hierover, tegenover 30% van de niet-slachtoffers. Tenslotte zijn de slachtoffers minder tevreden dan de niet-slachtoffers over de houding en het gedrag van de politiedienst: 27% versus 35%.

Hoofdstuk 7 : Politiefunctيونeren

7.1. Globale waardering van het functioneren van de politie in België

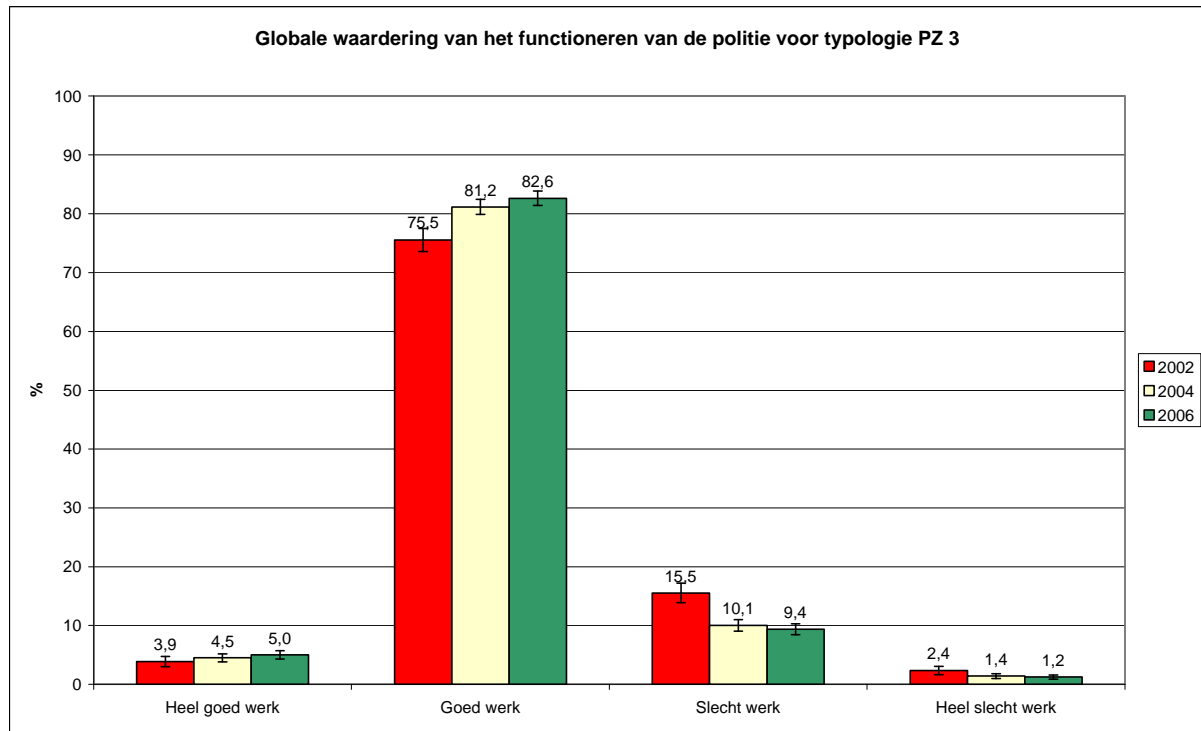

Fig. : Globale waardering van het functioneren van de politie in België in 2002, 2004 en 2006 (Tabel: VG pol A.1.).

Op federaal niveau meent het merendeel van de burgers – namelijk 87,5% – dat de politie goed (tot zeer goed) werk levert in België. De burgers die vinden dat de politiediensten slecht (tot zeer slecht) werk leveren in België vertegenwoordigen 10,5%. De overige 2% heeft hierover geen mening.

In politiezonecategorïe 3 meent 88% van de burgers dat de politie (zeer) goed werk levert. Dit resultaat situeert zich rond het federale percentage. 10,5% van de inwoners van politiezonecategorïe 3 is daarentegen van mening dat de politiediensten (zeer) slecht werken. Dit percentage ligt eveneens in de buurt van dat op het federale niveau.

Het aantal respondenten dat vindt dat de politie goed (of zeer goed) werkt, is quasi gelijk gebleven tussen 2004 en 2006 in politiezonecategorïe 3 (86% in 2004). Op langere termijn, sedert 2002, stelt men een significante toename vast van de waardering over het politiewerk bij de ondervraagde burgers: van 79% in 2002 naar 88% in 2006. Aan de andere kant is het percentage inwoners van politiezonecategorïe 3 die van mening zijn dat de politie slecht (of zeer slecht) werk levert, gedaald: van 18% in 2002 naar 10,5% in 2006.

7.2. Wanneer de politiediensten goed werk leveren, is dat omdat :

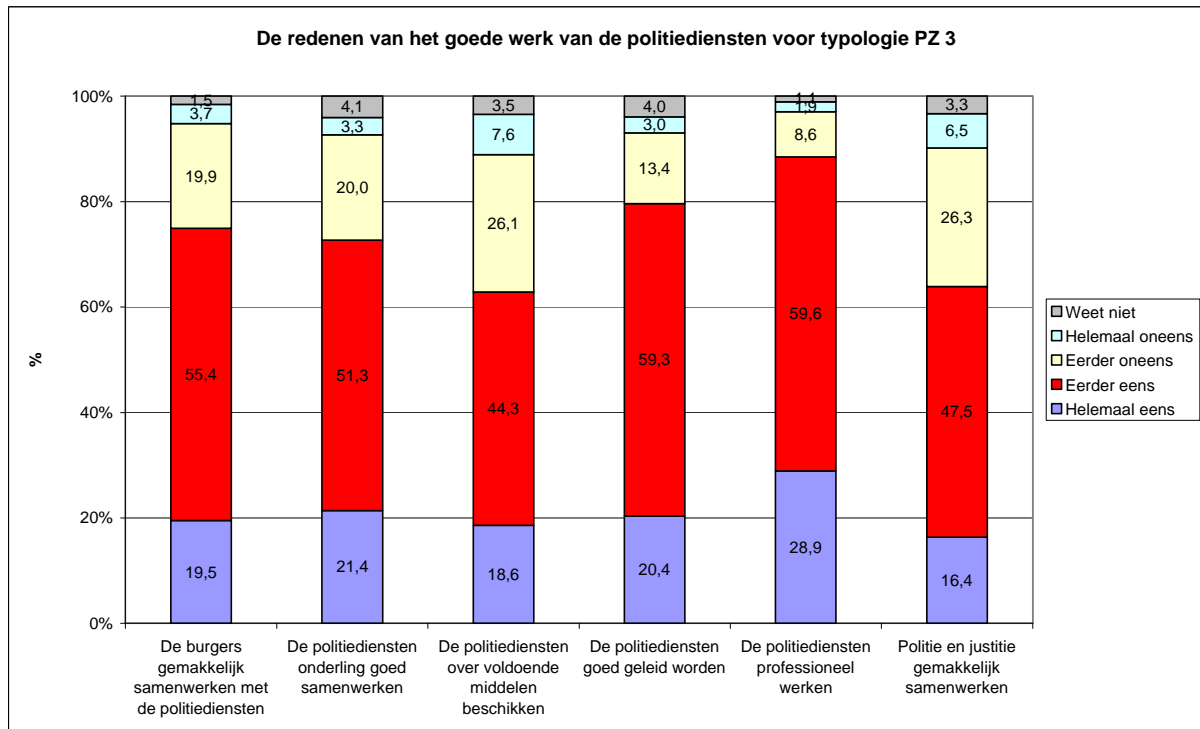

Fig. : De redenen van het goede werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.2.1. t/m VG pol A.2.6.).

Voor de meerderheid van de inwoners van politiezonecategorie 3 is het feit dat de politiediensten goed werk leveren, te wijten aan hun professionalisme (88,5% is helemaal akkoord of akkoord) en aan de goede leiding van de diensten (80%). In iets mindere mate duiden zij de goede samenwerking tussen de politiediensten (73%) en met de burgers (75%) aan.

De inwoners van politiezonecategorie 3 die vinden dat de politie goed werk verricht, blijven meer verdeeld over de andere aangeboden redenen voor de kwaliteit van het politiewerk. Zo is 64% van de bevolking het er (helemaal) over eens dat de samenwerking politie/justitie bijdraagt tot de kwaliteit van het werk. Tenslotte blijkt dat 63% van de bevolking vindt dat de politie over voldoende middelen beschikt.

De percentages voor de verschillende items in politiezonecategorie 3 verschillen niet significant van de federale resultaten.

7.3. Wanneer de politiediensten slecht werk leveren, is dat omdat :

Aan de bevroegde personen die antwoordden dat ze van mening waren dat de politiediensten slecht tot zeer slecht werkten, werd gevraagd wat hiervoor de redenen waren.

De voornaamste redenen die de burgers die deelnamen aan de federale enquête opgaven, waren: het feit dat Politie en Justitie niet goed samenwerken (76%), het onvoldoende professioneel werken van de politiediensten (73,5%) en de onvoldoende samenwerking tussen de politiediensten onderling (70%).

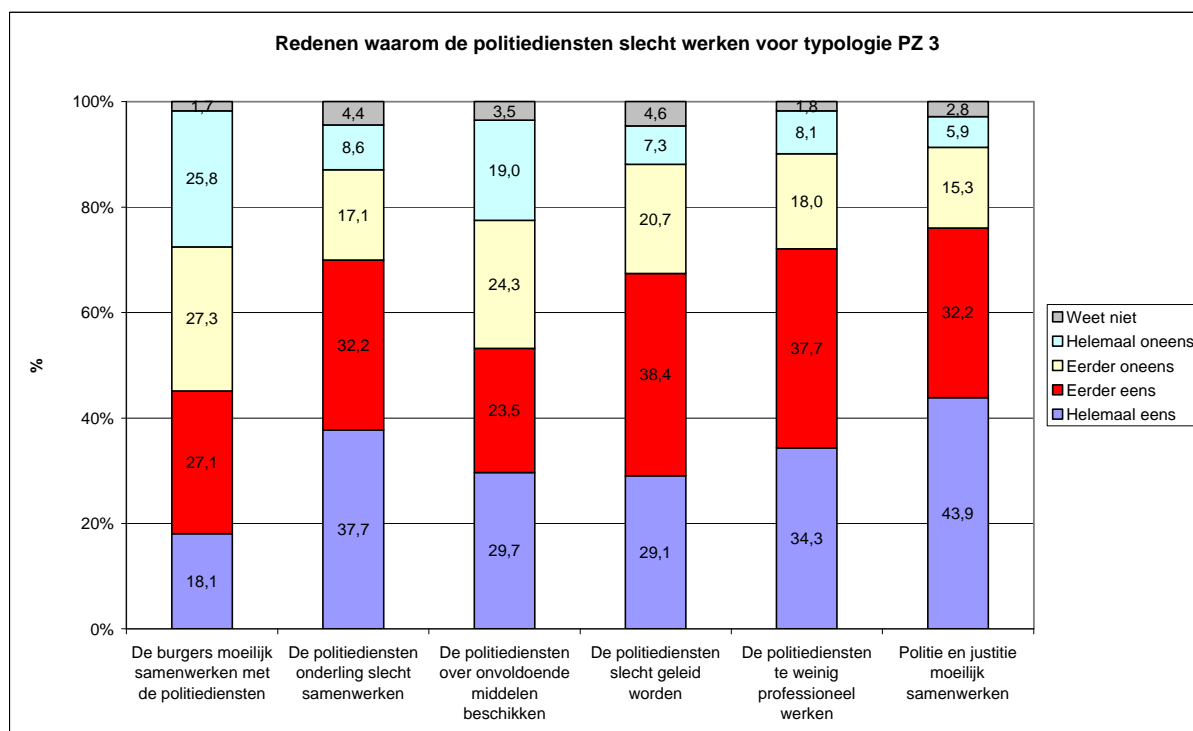

Fig.: De redenen van het slechte werk van de politiediensten in 2006 (Tabellen: VG pol A.3.1. t/m VG pol A.3.6.).

De drie voornaamste redenen voor de slechte kwaliteit van het politiewerk die worden genoemd door de inwoners van politiezonecategorie 3, zijn: de slechte samenwerking tussen Politie en Justitie (76%), het gebrek aan professionaliteit bij de politie (72%) en de slechte leiding van de politiediensten (67,5%). Aangaande de overige items zijn de respondenten het iets minder eensgezind; ze worden in 60% van de gevallen of minder genoemd. De twee eerstgenoemde items worden tevens op het federale niveau aangehaald bij de (drie) belangrijkste redenen voor het slechte werk van de politie.

De percentages in politiezonecategorie 3 verschillen niet op significante wijze van deze op federaal niveau.

7.4. De kwaliteiten van de politie erkend tijdens de uitoefening van hun beroep

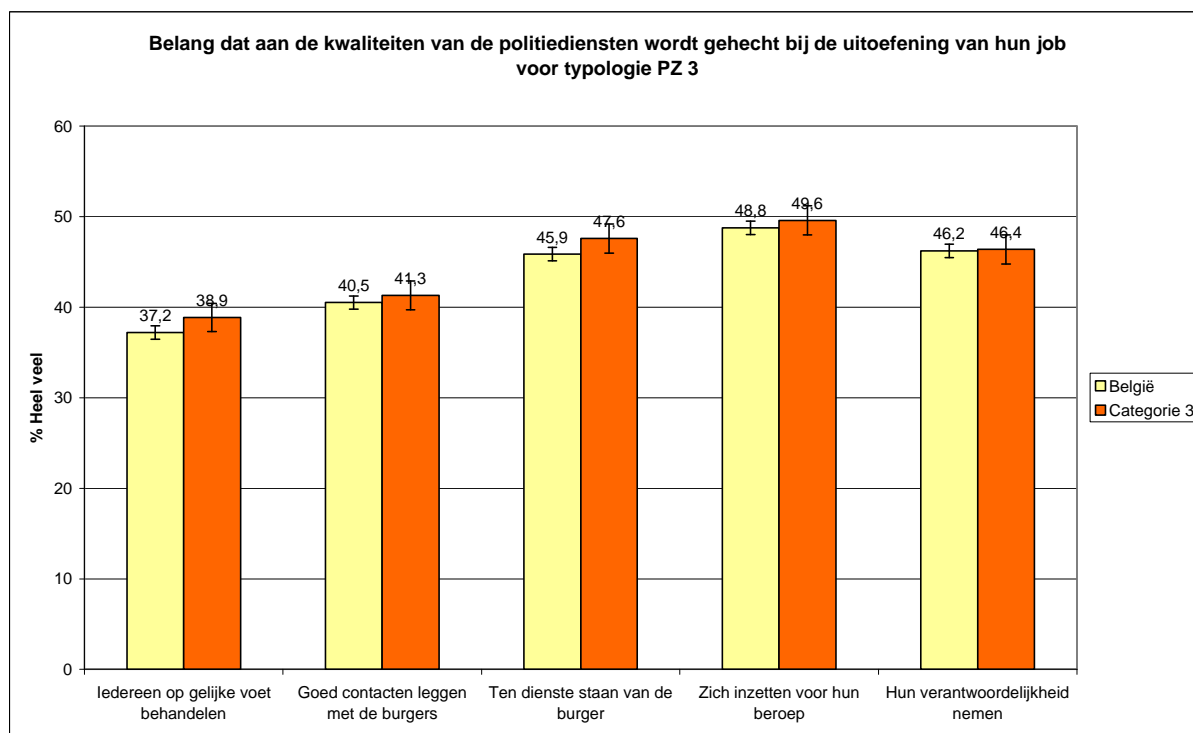

Fig. : De kwaliteiten van de politie, erkend tijdens de uitoefening van hun beroep in de politiezonecategorie 3 in 2006 (helemaal eens). De behandeling van de burgers. (Tabellen: VG pol C.1., VG pol C.2., VG pol C.3., VG pol C.4., VG pol C.5.).

De inzet voor hun beroep, het verantwoordelijkheidsgevoel en de dienst naar de burger toe worden door bijna de helft van de ondervraagde burgers in politiezonecategorie 3 geheel erkend.

Ongeveer 40% van de burgers in deze politiezonecategorie is het er helemaal mee eens dat de politiediensten veel belang hechten aan het leggen van goede contacten met de burgers (41%) en het op gelijke voet behandelen van de burgers, ongeacht de nationaliteit, religie, sociaal statuut of geslacht (40%) en dat dit tot uitdrukking gebracht wordt door de politie tijdens de uitoefening van haar werk.

In vergelijking met het federale niveau worden de genoemde kwaliteiten door de burgers in politiezonecategorie 3 niet meer of minder positief omschreven.

7.5. Waardering van de verschillende politietaken

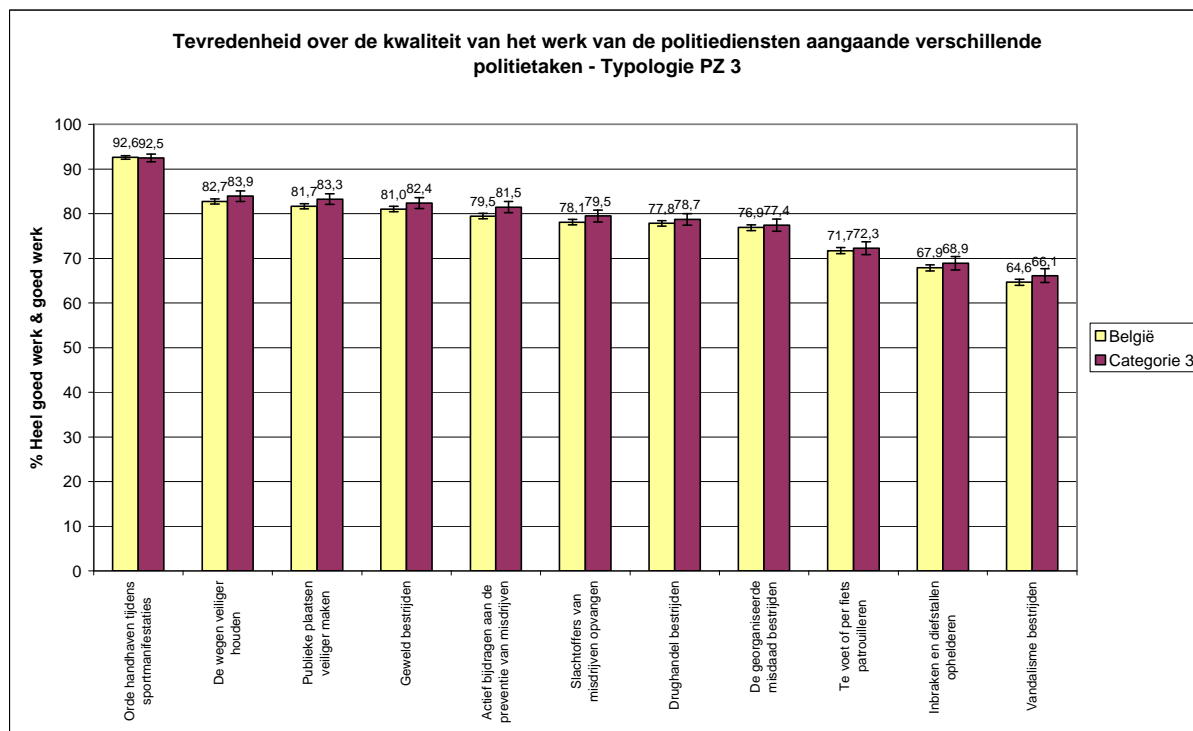

Fig. : de belangrijkheid van de verschillende politietaken volgens de burgers in 2006 in politiezonecategorie 3 (Tabellen: VG pol D.1., VG pol D.2., VG pol D.3., VG pol D.4., VG pol D.5., VG pol D.6., VG pol D.7., VG pol D.8., VG pol D.9., VG pol D.10., VG pol D.11.).

Wanneer de burgers in politiezonecategorie 3 gevraagd wordt of de politiediensten hun verschillende politietaken al dan niet correct vervullen, verkrijgt men het volgende resultaat. Ongeveer **93%** van de mensen is van mening dat de politiediensten (zeer) goed werk verrichten op het vlak van ordehandhaving tijdens sportmanifestaties. Dit is ook op federaal niveau de meeste gewaardeerde politietaken.

80% à 85% vindt dat de politie (heel) goed werk levert op het gebied van het veiliger houden van de wegen, het veiliger maken van de publieke plaatsen, geweld bestrijden en het actief bijdragen aan de preventie van misdrijven.

75% à 80% van de respondenten is van mening dat de politie (heel) goed werk levert inzake het opvangen van slachtoffers, het bestrijden van de georganiseerde misdaad en van de drughandel.

Het minst (ongeveer **65% à 70%**) vinden de mensen dat de politie (heel) goed werk levert betreffende het patrouilleren te voet of per fiets, het ophelderen van diefstallen en inbraken en het bestrijden van vandalisme.

Vergeleken met het federale niveau worden de verschillende politietaken in politiezonecategorie 3 doorgaans evenzeer gewaardeerd. De goede beoordeling ligt echter significant hoger in politiezonecategorie 3 voor: de publieke plaatsen veiliger maken, geweldbestrijding, en de preventie en opvang van slachtoffers.

7.6. De wijkagent

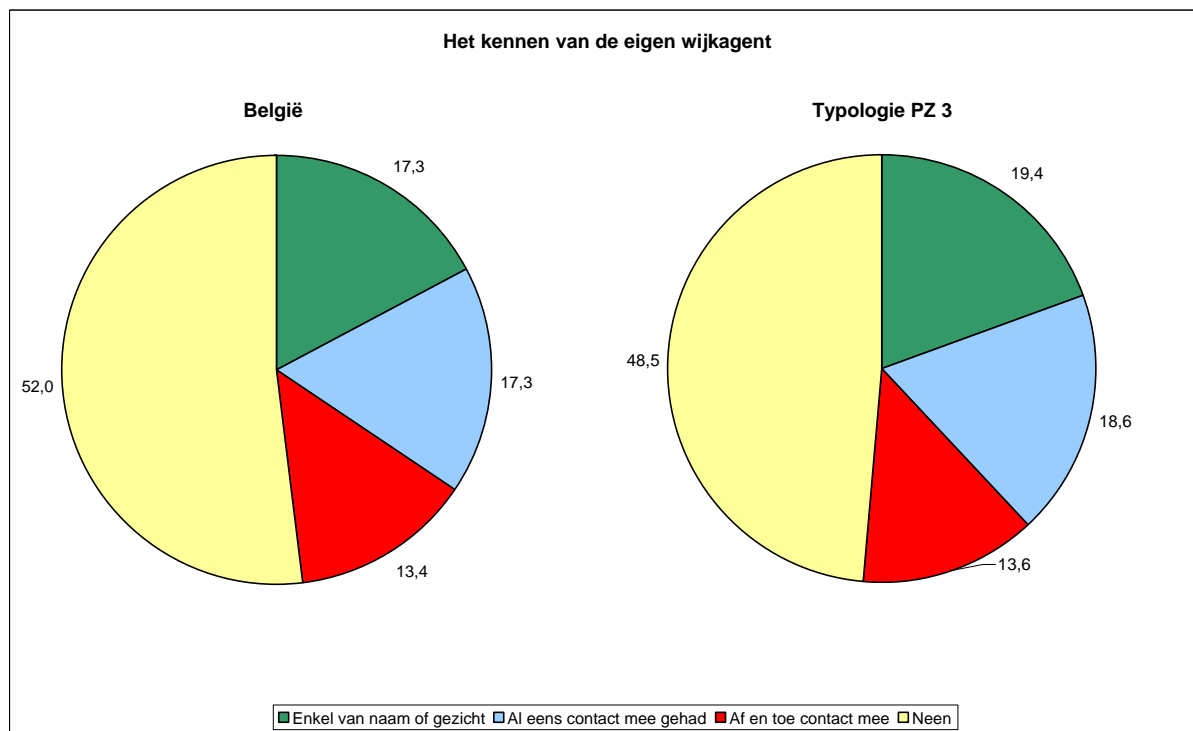

Fig. : Het kennen van de eigen wijkagent in 2006, in België en in politiezonecategorie 3 (Tabel: VG pol E.1).

Meer dan de helft van de Belgische populatie verklaart de wijkagent niet te kennen (52%). In politiezonecategorie 3 is dit aantal iets minder, ongeveer 48%. Niettemin zou 36% van de politiezonecategorie 3 respondenten graag meer contact hebben met hun wijkagent. Deze vraag stijgt tot 37% op niveau van het land.

Van de respondenten in politiezonecategorie 3 die reeds contact hebben gehad met hun wijkagent, kent 19% hem/haar van zien of naam, 19% heeft reeds contact gehad met hun wijkagent en slechts 14% heeft af en toe eens contact met zijn/haar wijkagent.

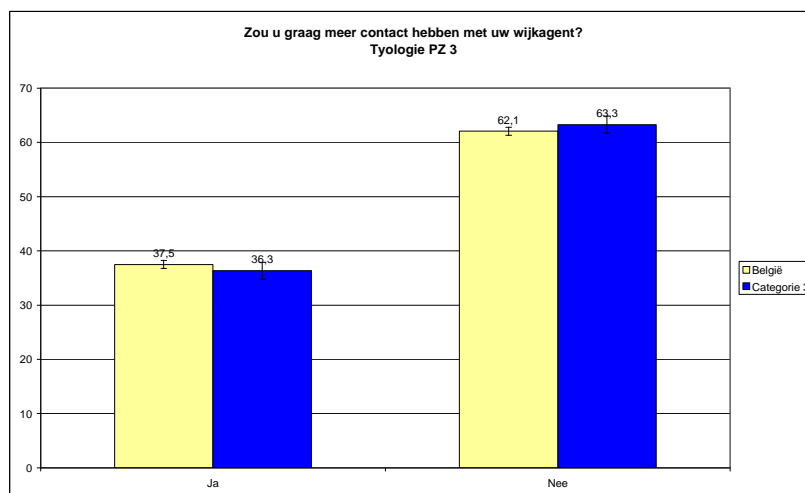

Fig.: De wens de wijkagent beter te kennen (Tabel:VG pol. E.2.)